

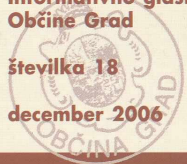

O B Č I N A
Grad

Informativno glasilo
Občine Grad

številka 18

december 2006

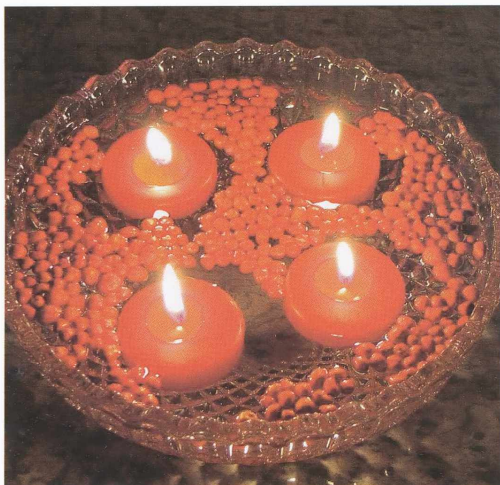

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Spet so pred nami prazniki. Prihaja Božič, za njim pa Novo leto. Spet je to čas miru in poglobljanja vase, v svoja dejanja, preteklost in čas upanja za prihodnost. Dnevi so krajši in večeri dolgi, kot nalašč ustvarjeni za pogovore, sanjarjenja in razmišljanja. Belina in spokojnost narave nas silita, da se ustavimo v svojem vsakodnevnem hitenju in prisluhnemo, kaj nam govori naša notranjost. Misli, čustva in besede kar same prihajajo na plan in z njimi obljube, da bo v novem, prihajajočem letu vse drugače, bolje in uspešnejše. Začetek novega leta nas navdaja z upanjem, da je mogoče potegniti črto pod sedanjostjo in na temeljih preteklih izkušenj izgraditi drugačno, nam všečnejšo podobo prihodnosti. V realnem življenju nam to ponavadi ne uspe popolnoma, a komu mar, saj bo čez eno leto spet Novo leto.

Nazdravimo torej prihajajočemu in naj bo srečno, uspešno, predvsem pa zdravo.

Vaš župan
Daniel KALAMAR

CENJENI BRALCI!

Pred vami je nova številka občinskega glasila. Že precej se jih je nabralo v teh nekaj letih, odkar je začelo glasilo izhajati in upam, da ste si vsakega ogledali, kaj zanimivega prebrali, novega izvedeli ali se lepega ponovno spomnili.

V letu, ki se počasi izteka, se je mnogo zgodilo, spremenilo, zgradilo in novega porodilo. Za nami so volitve, kjer smo sprejemali nove ali pa potrjevali stare predstavnike občine, župana in svetnike. Za nami je občinski praznik, v okviru katerega smo se veselili vseh dosežkov, obletnic, zmag in pridobitev. Za nami je tudi že sedma Noč čarovnic, ki je preživela še tako zlobne misli in želje posameznikov. V grajskem parku smo se vsi sodelujoči posvetili veseli množici in skušali s ponudbo izpolniti še tako majhno željo slehernega obiskovalca. Morda pa se komu želja le ni izpolnila? Če je tako, bodo zanj/zanjo poskrbele naše čarovnice naslednje leto.

Za nami pa je tudi že 17 števil našega glasila. V davno leto 2000 segajo začetki. Zadnje leto naše glasilo ni imelo glavnega urednika, a člani uredniškega odbora so pridno delali naprej in glasilo je nemoteno izhajalo. S pričetkom novega mandatnega obdobja in s sprejemanjem odborov pa je tudi glasilo dobilo novo urednico. Tako Vas, dragi bralci našega in vašega glasila, pozdravljam in upam, da boste še naprej z veseljem prebirali liste, ki jih pišemo in ustvarjamo domači ljudje z namenom ujeti vsak dragocen, vesel, pomemben pa tudi manj pomemben trenutek življenja in dela v naši občini. Že mnogo jih je za nami – bili so to veliki in majhni trenutki – in še mnogo jih je pred nami. Pogumno se bomo podali naproti vsemu, kar nas čaka. Uspešnost in zadovoljstvo pa bo odvisno od vseh nas, ki sestavljamo to družbo, v kateri živimo.

V času, ko pričakujemo rojstvo Jezusa in vstopamo v novo leto, si vedno podarjamo lepe besede in izrekamo na tisoče želja. Sama pa Vam želim, da bi bilo za vsakega dovolj miru, zasanjanosti, glasbe, risank in tistih drobnih, radostnih trenutkov, ki so vedno vredni spomina.

Glavna in odgovorna urednica
Danijela KRPIČ

PRIPRAVA NA BOŽIČ

Čas pred božičem imenuje Cerkev *advent*. Beseda izhaja iz latinske besede *adventus*, kar dobesedno pomeni *prihod*. Tukaj je mišljen Kristusov *prihod*, ko se v slabotni in krhki, podvrženi trpljenju in smrti, človeški naravi kot novorojeno Božje Dete rodi v Betlehemu. V grškem izvirniku Svetega pisma pa je za advent tudi izraz *parousia*, kar pomeni tudi *prihod*, vendar v *mesijanskem smislu*. Kristus se bo razodel človeštvu v vsej svoji odrešitelski moči in veličastvu, ko bo prišel od koncu sveta, na sodni dan, in bo sodil žive in mrtve. Obstoji pa še tretji Gospodov prihod: »Če me kdo ljubi, se bo držal moje besede in moj Oče ga bo ljubil. Prišla bova k njemu in prebivala pri njem« (Jn 14,23). Obstoji torej še Gospodov prihod v človekovo srce po milosti.

Ko govorimo o adventnem času, dejansko mislimo na štiri adventne nedelje (tedni so lahko včasih le trije), ki simbolično predstavljajo štiri tisočletja odrešitelske zgodovine, od Adama do Kristusa, ko je grešno človeštvo čakalo Mesija. Prevzame nas misel na božič. Ne obujamo samo spomin na preteklost, ampak ta preteklost se osredotoči v sedanjosti. Vzpodbuja nas, naj se resno pripravimo na Gospodov prihod, ki nevidno prihaja po milosti v našo dušo in srce.

Na začetku novega cerkvenega leta pri bogoslužju pred nas stopata preroka Izaija in Janez Krstnik. Oba nas vabita najprej k pokori, kar pomeni, naj se prostovoljno odpovemo tudi kakšni dovoljeni stvari. Vijolična barva mašnih oblačil in opuščanje hvalnice »Slava Bogu na višavah ...« pri maši izražata spokornost. Spokornni značaj časa so tudi izražale prepovedane slovesne ženitve, utihnilo je fantovsko petje in vriskanje ter vasovanje na vasi. Prenehale so veselice, godba in ples, ne samo doma ampak tudi po gostilnah. Kdor bi si v adventu kaj takega dovolil, bi pred vernimi in poštenimi vaščani zaradi svojega neprimernege in slabega vedenja vzbujal neodobranje, skratka veljal bi za neotesanega.

Najstarejši način priprave na božični praznik je bil post kot zavestno

Maksim Gaspari, božična razglednica

pitrgovanje pri jedi. Postili so se ob ponedeljkih, sredah in petkih. Ne samo, da so si pritrgovali v jedi, ampak so se v tem času držali mesa in vsake mesne jedi. Hrano so si zabelili z maslom ali oljem.

S pričakovanjem Jezusovega rojstva je nujno združen marijanski značaj adventa. »Sveta Cerkev s posebno ljubeznijo časti blaženo Bogorodico Marijo, ki je neločljivo povezana z odrešilnim delom svojega Sina« (B 103). Praznik Marijinega brezmadežnega spočetja (8. december) je vedno v adventnem času. V drugi polovici adventa, med 17. in 24. decembrom, ko bi naj bolj intenzivno mislili na Jezusov prihod, so adventni kvatrniki dnevi pred 4. adventno nedeljo, ki so tudi marijansko usmerjeni. Prav v tistem tednu se molijo posebni spevi, tako imenovane »O antifone«, saj se vsaka začne s črko »O«, s katero izražamo ob hrepenjenju tudi začudenje.

Najbolj priljubljena in tudi najbolj splošna ljudska adventna pobožnost so »zornice«, »zorjenice« ali celo *zlate maše* so jih imenovali. Zornice so dobile ime po posebnih mašah na čast Mariji, ki so jih obhajali ob zori, to je pred sončnim vzhodom. Marija je namreč prišla pred Kristusom kot zarja pred soncem.

Pot k zornicam je bila dostikrat združena z velikimi žrtvami in težavami. Težko je v mrzlih jutrih zapustiti toplo posteljo, za marsikoga je bila pot po zasneženi gazi do cerkve zelo težka, in vendar se je dogajalo, da so bile cerkve jutro za jutrom polne kakor ob nedeljah. S plamenicami in svetilkami v rokah so verniki v temnem jutru prihajali od vseh strani v cerkev. Ob misli na duhovno prenovno, da je potrebno v adventu

opraviti dobro spoved, je bila pot k zornicam lepa in osrečujoča. Tudi v današnjem času je poleg spokornih vaj obiskovanje adventnih maš glavna duhovna priprava.

Glavna družinska pobožnost adventnih večerov je bila in je tudi sedaj molitev, če že ne cel, pa vsaj en del rožnega venca. Ko so se naši predniki večer za večerom zbirali po hišah pri luščenju bučnega semena, »koščic« ali pri »ččejanju perja«, so si pripovedovali razne zgodbe, peli pesmi in marsikje tudi skupno molili.

V nekaterih krajih je še v navadi posebna adventna devetdnevica, pri kateri »Marijo nosijo«. Marijin kip ali podoba devet večerov pred božičem po predhodnem dogovoru vsak večer sprejme druga družina. Kip ali podoba postavijo na še prej pripravljen in okrašen »oltarček«. Skupaj s sosedi pred njim molijo in pojejo. Vse opravijo navadno verniki sami, brez duhovnika.

Ob adventnih večerih so žene in dekleta delale umetno cvetje, »rože« iz barvnega papirja, pletle verige, ki so jih navesile pod strop. Tudi pri nas se je uveljavil adventni venec, navadno spleten iz smrekovih vejic s trakovi in svečami, ki nas spominja na resnobo in svetost časa. Može in fantje pa v tem času pregledujejo in pripravljajo jaslice.

V adventu leta 1986 se je na avstrijski televiziji, v studiu Linz, porodila »Luč miru« iz Betlehema. Na njihovem sporedu se je prvič pojavila oddaja Luč v temi (Licht ins Dunkel), med katero so zbirali sredstva za pomoč invalidnim in drugače prizadetim otrokom. Vsem darovalcem so organizatorji namesto drobnih daril izročili plamen, prižgan v votlini Jezusovega rojstva v Betlehemu.

V Slovenijo so iz Avstrije prinesli »Luč miru« iz Betlehema skavti leta 1991. Njeno zunanje znamenje je svečka, ki naj bi na sveti večer gorela na oknih v čim več domovih. Kot znamenje upanja jo je takrat tudi sprejel predsednik vlade, Lojze Peterle. Akcijo vsako leto spremlja poslаницa z geslom, ki želi ljudi spodbuditi k razmišljanju o posameznih vrednotah.

Štefan KUCHAR, župnik

NEKAJ KRATKIH MISLI O BOŽIČU

S prvo adventno nedeljo je zahodno krščanstvo stopilo na eni strani v zadnji mesec koledarskega in na drugi strani na začetek novega cerkvenega leta. Prva nedelja novega cerkvenega leta je ta, ki je začetek štirideskega obdobja ali če želimo – uvoda v praznovanje enih od, vsaj na zunaj, najlepših praznikov v iztekajočem se letu. Tako za verujoče in prepričane kot za neverujoče ali dvomljive. Že sama beseda advent (od latinske besede *adventus* – prihod) naznaja, da imajo božičnimi prazniki povezavo z določenim »prihodom«. Tradicionalno je ta »prihod« povezan z betlehemskega detetom – Jezusom. Človekom, po katerem se je božje delovanje pokazalo na tako drugačen način, da se je v zgodovini po njem pričela, vsaj tako verujemo kristjani, nova doba. Ne nova doba v tej obliki in meri, da bi lahko govorili o nekih dramatičnih spremembah v toku zgodovine, temveč nova doba v tem in s tem, da je Jezus z načinom svojega življenja in verovanja, z odnosom do »Očeta v nebesih«, kot je govoril in z odnosom do sočloveka pokazal, kakšno mora biti človeško življenje, moderno povedano – »da bo človek človeku resnično človek« (misel nemškega teologa Schleiermacherja iz 19. stol.) in kdo v resnici je »Oče v nebesih«, med kristjani udomačeno povedano – Bog.

Zanimivo je, da se vse to ni zgodilo takoj z Jezusovim rojstvom, ki je po novozaveznem izročilu vse prej kot slavno. Prestrašena starša (Jožef in Marija) iščoča varno zavetje, nepripravljenost sočloveka sprejeti ju pod svojo streho in navsezadnje betlehemska skromna štalica – vse to in še mogoče kaj, je tisto, kar je povezano z Jezusovim rojstvom. Nikjer ni zaslediti niti besede, da se so se »tresle gore«, nikjer ni omenjeno, da bi se kaj nenavadnega, čudežnega zgodilo. Nikjer ni omembe čudežnega otroka iz Nazareta. Ne v evangelijskih ne v zgodovinopisju. Eno izmed rojstev – kot je bilo bolj ali manj v tedanji dobi poznano, pa vendar *ne navadno rojstvo!* Jezusov prihod na svet je bil tih, miren in skromen. Torej tak, kot bi moralo biti tudi moderno krščanstvo za modernega

človeka. Mirno in razumljivo, kar se tiče nagovora, kateri je vedno ponudba nove oblike življenjske poti, nove oblike sobivanja, novega odnosa do višje, človeka presegajoče moči ... Tiho in skromno (nikakor ne plitko ali površno, kar se tiče vsebine označevanja in ostalih oblik delovanja), ampak izključno glede želje krščanstva (cerkva) po določeni obliki vlade ali nadzora, primata v svetu.

Da je temu resnično tako tudi bilo, je priča zgodovina prvotne cerkve. Prvi kristjani Jezusovega rojstva niso praznovali. Praznovanje Jezusovega rojstva – Božiča – se je udomačilo komaj v sredini 4. stoletja, ko se je praznovanje sočasno udomačilo v Rimu ter v nekaterih delih Severne Afrike. Omembe vredno je, da se je praznovanje Jezusovega rojstva pričelo najpозnejše prav v Jezusovi domovini – Palestini. Jeruzalemski kristjani so ga tako na primer pričeli praznovati šele na začetku 6. stoletja. Vzrokov za tako »pozen« pričetek praznovanja je več.

Maksim Gaspari, božična razglednica

Pa vseeno. Božični prazniki so v toku časa postali eni od najlepših in tudi vsebinsko najbogatejših praznikov. Skoraj si jih ne moremo predstavljati brez različnih, domala po vseh delih sveta udomačenih, simbolov in znamenj. V adventnem času je to najprej adventni venec s simboliko štirih sveč (za vsako nedeljo ena), na oltarju v cerkvi vijoličast prst (barva pričakovanja), za otroke adventni koledar, raznobarvni okrasni in luči, nato božično drevo (smreka ali jelka), ponekod tudi jaslice ter manjša ali večja pozornost.

Kakšno je bilo, vsaj pri nas, praznovanje božičnih praznikov v preteklosti? Skromno, kakor so pač dopuščale možnosti. Nekaj zelenih ve-

jic v vazi ter nekaj orehov, zavitih v barvast papir ali folijo, visečih na njih. Skromno, pa vendar simbolično izredno bogato. Za trdo orehovo lupino se skriva okusno in hranljivo jedro. Da bi človek prišel do njega, je potrebo lupino odstraniti, kar pa ni vedno lahka naloga.

Če se vrnemo k praznovanju Božiča in uporabimo metaforo, prispodobimo, orehove lupine in jedra, potem lahko povemo, da je potrebno tudi pri praznovanju Božičnih praznikov »lupino odstraniti in priti do jedra«. Kako? V pomoč nam je lahko simbolika štirih adventnih sveč na vencu. Te imajo sicer lahko različne simbolične pomene. Mi jih bomo poimenovali kar *mir, vera, ljubezen in upanje*. Nič ali kaj malo od miru, vere, ljubezni in upanja ne bomo deležni niti ob letošnjem praznovanju teh lepih praznikov, ki so pred nami, če bomo samo gledali in se spominjali na betlehemskega dete in na ostalo, kar nam približuje božični evangelij. Na tak način nobenega »prihoda« ne bomo zaznali, niti ga bomo deležni. Šele ko bomo »strli lupino« in odprli vrata vere, razuma in vesti ter z njimi sprejeli in poskušali živeti življenje in vero odraslega moža Jezusa, bomo lahko spoznali resnično vrednost Božiča – praznika miru, vere, ljubezni in upanja. Za nas in za sočloveka.

Ravno takšno praznovanje pa nam vsem tudi želim. Kar se da mirno ter doživeto v veri, ljubezni in izpolnjenosti v upanju. To bo potem resničen Božič in tako bo verjetno vsaj deloma tudi med nami izpolnjen tisti namen, ki ga je Bog pričel uredničevati po Jezusu. Namen, da bi med človeštvom zavladala mir in ljubezen ter da bi obenem človeštvo živelo v veri in upanju.

Mirne, v veri in ljubezni doživete ter v upanju izpolnjene božične praznike ter vse dobro, lepo in prijetno v Novem letu 2007 Vam želi

Simon SEVER,
evangelizirski duhovnik, Bodonci

Več o dogodkih in dogajanjih v Evangelijski cerkveni občini Bodonci najdete na portalu www.evangel-bodonci.si

POSEBNOSTI BOŽIČNIH IN NOVOLETNIH PRAZNIKOV

Čas okrog Božiča in Novega leta velja za enega izmed najlepših praznikov v letu. Marsikaj se je v načinu praznovanja obeh praznikov spremenilo, ostaja pa tudi nekaj skupnega. Kar so vrednotili nekoč naši predniki, se je ohranilo do danes. Nekaj o tem sta nam povedali naši sogovornici.

Ga. Helena Bežan, Grad 183, pripoveduje:

»Na sv. Post (24. decembra) smo imeli strogi post. Zjutraj smo lahko spili le čaj ali pa nič. Ponavadi smo se vse do poldneva postili. Za kosilo smo pripravili jedi, ki niso vsebovale maščob (svinjske masti), npr.: grahova smetanska juha s česnom, z začimbo lovorja in črnega popra. Lahko, da smo skuhali fižol ali jajčka, pripravljena na olju ali kakšne testenine, carski praženec s solato ali kompot. To je nekaj primerov. Do večera smo se držali teh jedi, zvečer pa smo jedli še kaj drugega, vendar je bil tisti dan brez mesa. Takrat smo tudi za goste pripravljali takšno hrano. Tako je bilo nekoč, vendar mi še danes 24. decembra držimo post. Dandanes imamo na željo gostov jedi po izbiri.

Na sv. Post smo imeli dovolj opravil samo po hiši: pekli smo potice, postavljali jaslce in jelko. Nekoč smo nanjo obešali domače pečene kekse (s sladkorjem in beljakom), orehe – pobarvane z zlato ali srebrno peno, natrli smo čokolado in jo zavili v pisan papir. Jabolko nismo obešali.

Tudi sedaj postavljamo jelko in jaslce, vendar ne prej kot 24. decembra popoldne, proti večeru nastavimo otrokom darila. In, če lahko, gre vsaj eden k polnočnici, da prinese Luč miru, ki jo postavimo k jaslcam.

K božičnim jedem spada tudi

sadni kruh. Iz ržene moke in bele moke, kvasu, vode, soli in tiste vode, kjer se je kuhalo sadje, zamešim testo. Za dišave pa dodam cimet, mlete klinčke, limonino lupino, zrezano čokolado, fige, rozine, orehe in malo sladkorja.

Nekoč smo na starega leta dan prirejali silvestrovanje v Zadrudnem domu pri Gradu – vaško silvestrovanje z muziko. Zdaj že nekaj let ne prirejamo silvestrovanja. Prav tako smo na staro leto držali post – brez mesa, zvečer pa je bilo praznovanje.

Ga. Marija Kovač, Motovilci 1, pa pravi:

»Sveti Post – na dan pred Božičem je bil strogi post. Dopoldne nismo jedli nič. Opoldne smo imeli kosilo, npr. mlečno juho – prazno in pečen krompir. Potem nismo do večera nič več dosti jedli. Šli smo k polnočnici. Na »sveti dan« (Božič) ni bilo več posta – jedli smo tudi kakšen kos mesa, če smo ga imeli. V tistih časih je bilo namreč siromaštvo.

Na sveti Post nismo opravljali večjih del – razen pri živini. Zvečer smo postavili »Krispan« (božično jelko). Ko smo prišli od polnočnice, smo prižgali svečke na božičnem dreveščku. Okrašeno je bilo z orehi, ki smo jih pobarvali s srebrno brozgo (za barvanje peči). Nanj smo obešali tudi jabolka, suhe slive smo zavijali v bleščeči papir. V starih časih smo imeli jaslce s figura-

mi. Ko so se te potrle, smo jih zamenjali s papirnatimi. Moti me današnji moderni čas v praznovanju Božiča, ko mnogi postavljajo božično in novoletno jelko že konec novembra. S tem popolnoma razvrednotijo simbol praznikov in ob Božiču je »skoraj« že vse mimo.

Marija Kovač, Motovilci 1

Na starega leta dan (31. decembra) smo tudi držali post. Jaz ga držim še danes. Na Novo leto pa smo normalno jedli, tudi kaj boljšega, če je bilo. Na Novega leta dan smo šli k maši in nikamor po hišah! Ne ženska in noben drugi ni šel nikamor po hišah! Kvečjemu so prišli fantiči »friškat« ali kak moški, če je prišel s tem namenom k hiši. Sploh pa, če bi se ženska tega dne pojavila na vratih, bi pomenila nesrečo v hiši v tem letu.

Naj omenim šego, ki izvira iz ljudskega pripovedništva, pa naši sogovornici tega nista omenili. Na Novega leta dan, po pripovedovanju starejših ljudi, naj se na mizi ne bi znašlo meso od perutnine. To bi pomenilo slabo za gospodarstvo te hiše. Imetje bi »sfrčalo« od hiše in družina bi bankrotirala. Zaželen je pa svinjski rilec, ki naj bi pomenil, da se bo bogastvo »privalilo« k hiši.

Maksim Gaspari, božična razglednica

PRAZNOVANJE BOŽIČA

V teku zgodovine je Božič postal najlepši in vsebinsko najbogatejši cerkveni praznik. Simboli Božiča so mir, ljubezen, prijateljstvo, družina. Prihod le-tega praznika v dandanašnjem času pa nam ozna-njajo božična drevesa, okrašena z raznoterimi lučkami, takšnimi ali drugačnimi modernimi okraski, izložbe napolnjene z dragocenimi darili, ki nas vabijo.

Ob vsem tem se lahko samo vprašamo ali je ta moderen način praznovanja Božiča res tisto, kar si ob tem času želi vsak od nas; prija-teljstvo, ljubezen, mir.

Nekoč je praznovanje Božiča bilo drugačno. Kako so pričakali in praznovali ta praznik, nam je za-pala Irena Dervarič iz Radovcev.

Pred leti je tudi adventni čas imel svoj poseben čar, saj se je v

tem času družina že pripravljala na rojstvo Božjega Sina tako, da so molili, čistili hiše. Še posebej pa so težko dočakali Sveti večer in z njim Božič. Opoldne pred Svetim večerom se je vsa družina zbrala pri kosilu, ki se je tudi razlikovalo od današnjega. Pripravili so mlečno pšenovo ali gobovo juho, fižol na bučnem olju ali smetani, suho sadje. Običaj je bil, da so pred kosilom nakrmili tudi živino. Popoldanski oziroma večerni čas je bil namenjen okraševanju božične jelke, ki so jo krasila jabolka, orehi, poviti v »zlati papir« ali obarvani z različnimi barvami, domači okraski, narejeni iz testa in okraski iz storžev. Del Svetega Večera je vsa družina preživela v cerkvi, kamor so se odpravili peš. Posebno preseneče-nje so otroci dočakali tudi na bo-

Dandanes so mize veliko bolj obložene kot so bile nekoč.

žično jutro, ko so jih pod božično jelko pričakala darila, ki pa niso bila tako razkošna kot danes. Otroci so bili bonbonov, jabolčk in orehov zelo veseli. Na Božič je bila tudi miza bolj bogato obložena kot vsakdan (kar za dandanašnji čas ni nič posebnega). Za zajtrk so si privoščili kavo in domačo potico (makovo ali orehovo). Tudi kosilo je bilo obilnejše (mesna juha, svinjska pečenka, bolj premožna družina je imela na mizi tudi piščančje meso, krompir in solata). Preostanek dneva so namenili obiskom sorodnikov.

Na 1. Božični večer je bilo zelo tradicionalno »pozdravljanje Štefana«, na drugi Božični večer pa »pozdravljanje Džanoša«. Prijetno druženje je potekalo ob kapljici vina in domači potici.

Irena se spominja, da so poseben čar imeli tudi novoletni prazniki. Še posebej se spominja večera pred Novim letom, ko so do polnoči preživeli na vaški veselici (do polnoči so se mogli vrniti domov, saj na Novo leto ni bilo obiskov, razen božje službe). Prav tako kot za Božič je obilnejše kosilo bilo tudi na dan Novega leta.

Irena je pripomnila še, da so se običaji razlikovali od hiše do hiše, v veliki meri je bilo vse odvisno od tega, kako je posamezna družina bila premožna.

Kljub temu, da so bili skromnejši kot danes, pa so praznike dočakali in preživeli s polno mero miru, ljubezni in miline, kar pa je dalo pravi čar praznikom.

A nam mogoče tega slednjega dandanes včasih ne primanjkuje?

Suzana FARIČ

Jasmina FERENCEK, 3.a razred

PRAVOSLAVNI BOŽIČ

Po pravoslavnem koledarju praznujejo v tamkajšnji cerkvi Božič in Novo leto s štirinajstdnevni zamikom, torej 7. januarja in 14. januarja.

Pred božičem je šesttedenski post. V postnem času je ob sredah in petkih strogo prepovedano uživanje mesa, mesnih izdelkov in priprava hrane z mastjo. Zadnji teden pred božičem pa se postijo ves teden.

Sam predbožični večer se imenuje *BADNJAK* oz. *BADINDAN*. Na dan pred božičem gredo moški člani družine v gozd, kjer posekajo eno drevo. To drevo naslonijo doma ob hišo. Potem zakoljejo prašička (odojka), ga dajo na raženj in pečejo počasi ves dan na odprtem ognju.

Proti večeru se drevo, naslonjeno ob hišo, razžaga na manjša »polena«. Drva odnesejo v hišo in v t.i. črni kuhinji z njimi, čeprav so surova, kurijo vso noč. En član družine stoji v hiši, drug pa zunaj in se ob tem obmetavata z ovsom. V hišo se prinese še ovsnena slama in se položi v en kot hiše. Slama se pokrije z belim prtom. Tam ima potem družina večerjo.

Naslednje jutro, na božič toorej, gospodinja zamesi kruh, v katerega da fižol, bučno seme in kovanec. Kruh, imenovan »česnica«, speče na ognjišču, kjer se je vso noč kurilo, na tisti žerjavici oz. pepelu.

Otroci so rano zjutraj dobili žličo medu in vodo. Zajtrka ni bilo. Šli so nakrmit živino. Slamo iz kota so stlačili v vrečo in vrečo postavili pod mizo. Otroci so pripravili mizo. Nanjo so položili pečen kruh, narezano meso odojka, narezano srce in jabolko, ki se je peklo v odojku, vino. Ko so vsi sedli za mizo, so molili »Oče naš«.

Nina FUJS, 3.a razred

Po molitvi je vsak član družine vzel kos srca in kos jabolka. Kruh niso rezali, ampak kar natrgali na več kosov. Kdor je v kruhu našel fižol, je pomenilo, da bo to leto moral saditi fižol, kdor je našel bučno seme, bo sadil buče, ker bo to zanj dobra letina, in kdor je našel kovanec, ta bo imel veliko denarja.

Na ta dan se miza ne pospravlja. Vse ostane na mizi, tudi drobtine in kosti od odojka. Z mize se pospravlja naslednji dan.

Na božič od hiše ni smel nihče iti drugam, niti od sorodnikov ni smel nihče priti k hiši. Šele naslednji dan, na dan sv. Štefana so se lahko med seboj obiskovali.

Na novega leta dan (14. januarja) so slamo, ki so jo imeli v hiši, raztrosili po mlademu drevju. Obdarovanja ni bilo, pa tudi krašitve novoletnih jelk ne.

Slavica POTOČNIK

REZULTATI VOLITEV

Dne, 22. 10. 2006, so potekale redne volitve župana in članov Občinskega sveta Občine Grad. Rezultati so bili naslednji:

VOLILNA ENOTA GRAD

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Silvester ŽELEZEN	231 glasov
Helena DEBELAK	71 glasov
Ludvik KOČAR	185 glasov
Marjana ŠTRTAK KOVAČ	233 glasov

Izvoljeni so bili:

Marjana ŠTRTAK KOVAČ, Grad 68a
Silvester ŽELEZEN, Grad 172c
Ludvik KOČAR, Grad 33

VOLILNA ENOTA DOL. SLAVEČI

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Evgen ŠKODNIK	83 glasov
Silvo ŠARKANJ	80 glasov
Franc SOLAR	80 glasov

Izid med 2. in 3. kandidatom je ugotovljen skladno z drugim odstavkom 12. člena Zakona o lokalnih volitvah.

Izvoljena sta bila:

Evgen ŠKODNIK, Dolnji Slaveči 1
Franc SOLAR, Dolnji Slaveči 63

VOLILNA ENOTA VIDONCI

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Branimir KOKOL	97 glasov
Janez KEREK	90 glasov
Marjan GYERGYEK	98 glasov
Štefan BERNJAK	80 glasov

Izvoljena sta bila:

Branimir KOKOL, Vidonci 126b
Janez KEREK, Vidonci 97

VOLILNA ENOTA KOVAČEVCI

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Franc DERVARIČ	39 glasov
Štefan GJERGJEK	18 glasov

Izvoljen je bil:

Franc DERVARIČ, Kovačevci 23

VOLILNA ENOTA KRUPLIVNIK

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Stanislav KEREK	53 glasov
Silvester DERVARIČ	43 glasov

Izvoljen je bil:

Stanislav KEREK, Kruplivnik 82

VOLILNA ENOTA MOTOVILCI

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Viljem GRAH	80 glasov
-------------	-----------

Izvoljen je bil:

Viljem GRAH, Motovilci 42

VOLILNA ENOTA RADOVCI

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Jožef SEVER	107 glasov
-------------	------------

Izvoljen je bil:

Jožef SEVER, Radovci 8

PRAZNIKI, PRIDITE, Z JEDAČO NAS NASITITE!

Nekoč je bil slovenski človek več lačen kot sit, zato so se ljudje praznikov silno veselili.

Najpomembnejši so bili seveda zimski prazniki, predvsem božič in novo leto, saj je bila takrat lakota najhujša. Kljub temu so imeli ljudje pred božičem strogi post. ZJUTRAJ so popili le čaj, za KOSILO so jedli fižolovo juho, fižol in kuhana jajca, za VEČERJO pa kompot iz suhih jabolčnih krehljcev.

Na BOŽIČ so jedli mlečno juho iz vode, v kateri se je kuhalo prekajeno meso, prekajeno meso iz juhe s krompirjem ter rdeče kislo zelje kot solato.

NOVO LETO naj bi prineslo predvsem moči in zdravja, ljudem in živalim. Za kosilo so jedli kislo zelje in svinjsko meso. To je bilo obvezno, saj svinja rije z rilcem naprej, v napredek torej porine tudi gospodarstvo. Strogo prepovedana je bila perutnina; kokoš namreč »grene« nazaj. Ima pa tudi peruti, zato bi sreča odletela. Sicer pa se morate na novega leta dan najesti, če ne, boste skozi celo leto lačni.

Sedmošolci z učiteljico
Marijo ŠTESL

ŠOLA V NARAVI ZA NAJMLAJŠE

Osamosvajanje otroka je ena od glavnih nalog staršev in vrtca, v katerega so vključeni otroci. Vsi želimo imeti samozavestne, samostojne, odločne otroke, zato je nujno potrebno, da se čim prej osamosvojijo.

In prav zaradi tega smo letos jeseni prvič popeljali 13 otrok na jesensko šolo v naravi. Preživeli smo tri nepozabne dni v Ruški koči na Arehu. Otroci so spoznavali tamkajšnjo naravo, njene značilnosti, gradili škratove hišice, se sprehajali

ponoči s svetilkami in iskali škrate, jahali s konjičkom in premagovali večurne sprehode. Prisotno je bilo dosti veselja, smeha, zabave in plesa v pižamah. Za spremstvo otrok sta poskrbeli vzgojiteljici Irena Hüll in Tanja Hajdinjak. Še posebej pa bi se radi zahvalili staršem, da so nam zaupali otroke in jim omogočili novo življenjsko izkušnjo izven svojega doma.

Vodja vrtca
Klaudija KLEMENT

TUDI V VRTCU SMO AKTIVNI

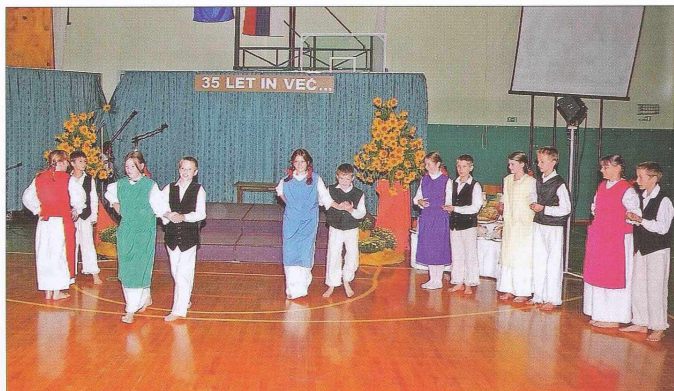

V letošnjem šolskem letu je v vrtec vpisanih 33 otrok, ki so razdeljeni v dve skupini. 16 otrok je popolnih novincev, ostali pa so vrtec obiskovali že prejšnja leta. Otrokom nudimo sodelovanje na različnih področjih, ki jih izvajamo v obliki dodatnih in obogatitvenih dejavnosti. Sodelujemo tudi z drugimi institucijami, saj se želimo kot vrtec predstaviti tudi širši javnosti.

V mesecu septembru smo s starejšo skupino izvedli letovanje na Pohorju, v mesecu oktobru pa smo praznovali teden otroka. Meseca novembra smo medse povabili dedke in babice. Pripravili smo jim kratek kulturni program, v katerem so se predstavili prav vsi otroci. Ob prijetnem klepetu nam je čas še prehitro minil.

Vodja vrtca
Klaudija KLEMENT

35 LET OŠ GRAD

V programu so nastopili učenci OŠ Grad

Prejemniki zahval

15. oktobra 2006 je bila v telovadnici OŠ Grad osrednja prireditev ob 35-letnici izgradnje sedanje osnovne šole. Udeležili so se je visoki gostje s področja vzgoje in izobraževanja ter lokalnih skupnosti. Delavci in učenci šole so pripravili pester kulturni program, v katerem so učenci s kratkimi prizorčki predstavili razvoj šolstva pri Gradu od leta 1829 pa vse do danes. Seveda niso pozabili tudi nekdanjih državnih šol v Kruplivniku, Vidoncih, Radovcih in na Dolnjih Slavečih, ki so bile del tedanjega šolskega sistema.

Med slavnostnimi govorniki velja omeniti ministra za šolstvo in šport, dr. Milana Zvera, ravnatelja OŠ Grad, Viktorja Navotnika, predstojnico Zavoda za šolstvo OE Murska Sobota, Ireno Kumer in župana Občine Grad, Daniela Kalamarja.

Med navzočimi so bili tudi nekdanji ravnatelji, in sicer: Janko Kondrič, Anton Flegar in Matija Žižek, kakor tudi nekdanji učitelji in učenci. Vsi so se s ponosom spominjali svojega obdobja, ki so ga preživeli znotraj šolskih zidov.

Ob tej priložnosti so bile podeljene tudi zahvale najzaslužnejšim za razvoj šolstva pri Gradu.

Alojz TUŠKEI

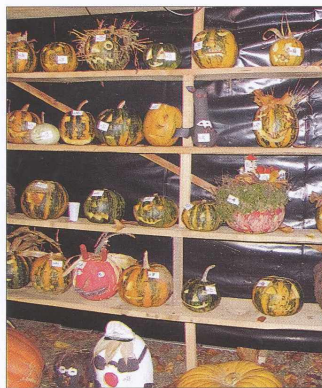
SODELOVANJE ŠOLE NA NOČI ČAROVNIC

Nagrajena buča Eve Grab.

Vsi učenci OŠ Grad, od 1. do 9. razreda, sodelujejo vsako leto na občinski prireditvi Noč čarovnic. V ta namen zavzeto in z veliko mero usvarjalnosti barvajo in dekorirajo buče pod vodstvom učitelja likovne vzgoje, Marjana Mljača.

Pri tem se je med učenci razvila prava tekmovalnost, saj sta dva najboljša razreda tudi nagrajena. Številne pisane in izvirno okrašene buče krasijo prireditveni prostor v okolici gradu in vzbujajo občudovanje pri mnogih obiskovalcih.

Zbrane buče na Noči čarovnic.

KRONOLOGIJA ŠOLSTVA PRI GRADU*Stara šola v gornjem delu vasi.*

Že v letu 1627, ko je bila v gornjelendavski cerkvi vizitacija, se omenja gornjelendavska šola. Leta 1698 je bilo šolsko poslopje poleg cerkve. Učitelj in cerkveni zvonar je bil Mihael Hülli, doma z Gornjih Slavečev. To šolo v Gornji Lendavi je obiskoval tudi Mikloš Küzmič. Tudi vizitacijski zapisnik župnije iz leta 1778 navaja, da je bilo šolsko poslopje leseno in poleg cerkve. Učitelj je bil Sebastjan Meitz, doma iz Gornje Lendave. Poučeval je v slovenskem jeziku. Leta 1808 je bil šolski upravitelj Jurij Štertak, doma z Gornjih Slavečev. V šolskem poslopju je bila spalnica za učitelja in soba za šolarje. V šolskem poslopju sta bili tudi kuhinja in shramba, posebej je stal še hlev in majhen vrt. Leta 1829 je bil šolski upravitelj Martin Perkič, doma s Cankove. Leta 1871 je bil učitelj in kantor v Gornji Lendavi Blaž Štercin. Tega leta je šolo obiskovalo 67 učencev. Naslednje leto je župnijska

šola imela že 247 šoloobveznih otrok, prostora pa je bilo le za 50.

Leta 1907 je prišel v Gornjo Lendavo za učitelja in organista Lajoš Tomory, ki je v enooddelčni šoli izvajal načrtno madžarizacijo. Leta 1911 je šola postala dvoooddelčna. Za drugega učitelja je prišel Karol Bordon, po rodu Madžar. Leta 1912 so šolsko poslopje zvišali in prenovili, tako da sta bili v letu 1914 v Gornji Lendavi že dve učilnici, štivilo šolarjev pa 139. V Vidoncih, Kuzmi, Kruplivniku in na Dolnjih Slavečih so bile prav tako osnovne šole. Septembra 1919 je bila rimskokatoliška verska šola podržavljena, njen upravitelj pa je postal Lajoš Tomory. S šolskim letom 1927/28 se je šola razširila v štirioddelčno. Prostore je imela še vedno pri cerkvi, danes hišna številka 185.

Marca 1931 je občina odkupila Hartnerjev »mali grad«, in ga preuredila v šolsko poslopje. S šolskim letom 1931/32 se je pouk pričel v

štirih učilnicah. Ravnatelj in trije učitelji so dobili tudi stanovanje. Leta 1932 so se tej šolski občini pridružili Radovci. Učitelja Tomoryja je leta 1933 nadomestil Vilibald Beloglavec, ki je prirejal tudi številne kulturne prireditve.

Pred drugo svetovno vojno je šola postala sedemoddelčna. Poleg treh madžarskih učiteljev sta šolarje poučevala tudi dva domačina, Alojz in Agica Kofjač. Prvi upravitelj po osvoboditvi je bil Vilibald Beloglavec, nato Zvonimir Černeka, Janko Kondrič in Anton Flegar. Od leta 1991 je ravnatelj šole bil Matija Žižek, od maja 2006 pa to poslanstvo opravlja Viktor Navotnik.

Do leta 1971 je pouk potekal v stari šolski zgradbi v zgornjem delu Grada, ki je bila pretesna za takratno število učencev. Do gradnje nove šole je prišlo zaradi prizadevanj tedanjega ravnatelja Janka Kondriča, šolskega kolektiva in številnih občanov. Občina M. Sobota je do gradnje

*Množica ljudi gre proti novi šoli.**Gradnja telovadnice pri OŠ Grad.**Gradnja vrtca pri OŠ Grad*

župnije kupila parcele, kjer se je leta 1970 začela graditi nova osnovna šola. Gradnja se je končala v letu 1971. Slavnostna otvoritev šole pri Gradu je bila 17. oktobra 1971, kjer se je zbralo okrog 1500 ljudi.

Šola je dobila ime po narodni heroinji, dr. Anici Rotdajč. V tem času je bil ravnatelj Janko Kondrič. Leta 1973 se je večina učencev OŠ Bodonci priključila OŠ Grad. Z nastankom novih občin pa je OŠ Grad leta 1997 izgubila podružnico v Bodoncih. Ker šola ni imela telovadnice, se je leta 1995 sestel gradbeni odbor za izgradnjo telovadnice, vrtca, gospodinske učilnice in računalnice. Predsednik gradbenega odbora je bil Matija Žižek, od leta 1991 ravnatelj na OŠ Grad. Občina Grad je sprejela dokončni sklep o izgradnji telovadnice v merilu 30 x 18 metrov z manjšo tribuno. Slavnostna otvoritev telovadnice je bila 26. oktobra 1997. Vrtec je začel delovati s šolskim letom 2000/01. Slavnostna otvoritev vrtca je bila 30. septembra 2000.

V šolskem letu 2000/01 je na OŠ Grad bilo izgrajeno tudi računalniško omrežje.

Trenutno je na OŠ Grad zaposlenih 19 strokovnih delavcev, ravnatelj, socialna delavka, tajnik, sedem tehničnih delavcev in trije varnostniki. Vodstvo šole se ves čas zavzema za nemoteno izvajanje vzgojno-izobraževalnega procesa, hkrati pa načrtuje še nadaljnje dograjevanje in opremljanje nekaterih šolskih prostorov.

Kolektiv OŠ GRAD

PRIZNANJA OB OBČINSKEM PRAZNIKU

V okviru 6. občinskega praznika so bila podeljena številna občinska priznanja. Med vidnejšimi so bile zahvalne plakete, podeljene zaslužnim občanom:

Matija Žižek je na Osnovni šoli Grad poučeval zgodovino in zemljepis. Kot ravnatelj od leta 1991 do 2006 pa je še povečal svoj prispevek k vzgoji in izobraževanju mladih generacij. Aktivno je sodeloval tudi na področju kulturnega razvoja kraja. Zelo ga je zanimala zgodovina samega kraja in gradu, saj je zbral in izdal brošuro Grad na Goričkem. Zbiral pa je še razna druga gradiva o krajih v občini, navadah, običajih in podobno. Vso svojo zbrano literaturo želi objaviti v lastni knjižni zbirki. Pri tem mu želimo veliko uspeha.

Matiji Žižeku – za življenjsko delo na področju vzgoje in izobraževanja

Marjan Kovač je veliko truda vložil, da se je ustanovila in začela delovati samostojna Občina Grad. Bil je predsednik KS Grad od leta 1995 do leta 1998 in svetnik prvega mandata nove ustanovljene Občine Grad od leta 1999 do leta 2002. Marjan ima prav tako zasluge pri samem začetku obnove gradu Grad, za kar smo mu zelo hvaležni.

Marjanu Kovaču – za požrtvovalnost in prispevek k ustanovitvi Občine Grad

Malo je ljudi, ki so pripravljeni tolikokrat darovati pomembno življenjsko tekočino – kri, kot je to storil g. Anton Fujs od Grada. Gospod Anton je daroval kri že več kot stokrat. Prvič je kri daroval 05.12.1970.

Antonu Fujsu – za 100-krat darovano kri

REKONSTRUKCIJA LOKALNIH CEST

V začetku septembra sta bili rekonstruirani dve lokalni cesti v občini. To sta bili lokalna cesta LC 197020 Motovilci – Večeslavci in lokalna cesta LC 197200 Dolič – Križarka – Grad.

Celotna investicija je znašala 32.462.776,61 SIT, od tega je bila vrednost lokalne ceste Motovilci – Večeslavci 12.434.640,00 SIT, lokalne ceste Dolič – Križarka – Grad pa 20.028.136,61 SIT. Za investicijo smo pridobili dodatna sredstva države na podlagi 26. A člena Zakona o financiranju občin, in sicer za sofinanciranje investicij v lokalno infrastrukturo razvojnega pomena in investicij regionalnih razvojnih programov v višini 24.388.440,00 SIT.

Lidija KRPIČ

Lidija KRPIČ

7. NOČ ČAROVNIC

Občina Grad je v sodelovanju z društvi letos pripravila že 7. tradicionalno NOČ ČAROVNIC, ki je bila 29. oktobra 2006 v grajskem parku.

Priprave so trajale dva meseca (organizacijske) in zahtevale tudi več tednov priprav v društvih, ki so postavljali štande ter pripravljali hrano in pijačo za obiskovalce.

Zadnjih 14 dni smo se z društvi predstavljali širši javnosti v centru Qlandia na Ptuj, v City Centru v Celju, v Europarku v Mariboru in BTC-ju v Murski Soboti.

Tako je 12 sodelujočih društev tudi letos poskrbelo za ogromno množico ljudi s svojimi domačimi jedmi, pijačo, lepo okrašenimi štandi in prijetno družbo.

Mrko dopoldne so pregnali topli sončni žarki. Obiskovalci pa so nejevolno gledali, od kod nam ta čarobna moč, ki nam vsako leto priskrbi sonce in lepo vreme.

V parku so zveneli zvoki ansambla Plamen, čarovnice so zaplesale ob čarovniški himni Comprnice-comparce Franca Gorze in grajski park je zaživel. Zapolnile so ga družine z otroki, ki so si ogledali otroško predstavo, risali, barvali, izrezovali in krasiли buče (izrezali so vseh 220 buč), se podili pod koruzjem in

skakali po čarobni trdnjavi. Za vse mlade je nastopil Domen Kumer, ki so se mu na odru pridružile naše čarovnice. Vitezi okrogle mize Snežnik so prikazali večšine mečevanja, grajske gospodične pa so odplešale nekaj srednjeveških plesov. Obiskovalci so si ogledali njihove meče, sulice, ščite, čelade, samostrele, puščice, gorjaje, deviška pasova in kladivo. V parku sta bila na voljo za ježo tudi dva bistra konjiča KK Zaton iz Petanjcev. Množico so ogreli tudi člani etno skupine Langa.

Kmalu pa so ujeli čarovnico in ji sodili. Neusmiljeni sodniki in rablji so jo z mučenjem privedli do priznanja ter jo obsodili na smrt na grmadi. In ko sta Mefisto in Flames z ognjenim plesom prižgala grmado, je ogenj požrl vso zlobo. Množico pa je poleg goreče grmade očaral še veter, ki je stresal pisano listje z dreves ter tako pričaral pravo čarovniško vzdušje.

Žirija je izbrala tudi naj bučo. Prvo nagrado za izdelano bučo je dobila **Eva Grah** iz Kruplavnika.

Naj izrezljana buča pa je bila izdelana prav ta dan v otroški delavnici. Še nekaj buč je bilo nagrajenih z majicami.

Pri izboru za naj čarovnice je sodelovalo čez 60 čarovnic. Izbor pa je bil sledeč:

1. mesto: **Mateja in Marjeta iz Kovačevcev**, izlet v predbožični Gardaland
2. mesto: **Veronika izpod Pohorja** (iz Slovenske Bistrice), izlet v Salzammergut.
3. mesto: **Urška iz Vidoncev**, izlet na miklavževanje, v rudnik soli in Salzburg.

Še dve čarovnici sta dobili majico, glavni čarodej pa je veselo med njimi zaplesal.

Čarobni grajski park je ponoči grela velika grmada, ob veselih zvokih skupine Kingston pa so se tako mladi kot stari v parku zabavali še dolgo v noč. Celotno vzdušje je še podkrepil laser show.

Prireditev naj bi si letos ogledalo čez 20 tisoč obiskovalcev, ki so spremljali bogat program, se okrepčali z domačo hrano in se zabavali.

Kako so se počutili vsi, ki so bili tukaj, s kakšnimi občutki so odhajali domov, pa povprašajmo njih. Se vidimo spet naslednje leto?!

Daniela KRPIČ

Občina Grad in Odbor za priravo Noči čarovnic se zahvalujeta vsem društvom in ostalim, ki ste kakorkoli pripomogli, da je ta prireditev tudi letos bila uspešna in je edinstvena ter najbolj odmevna prireditev v Prekmurju in tudi v Sloveniji.

Foto: Danijela KRPIČ in Boštjan BAUER

Prireditev NOČ ČAROVNIC je zaščitena na Uradu Republike Slovenije za intelektualno lastnino pod znakmo št. Z-200270886.

Otroci so čarali s malo čarovnico LILI.

Nad otroško delavnico je bdel graški zmaj.

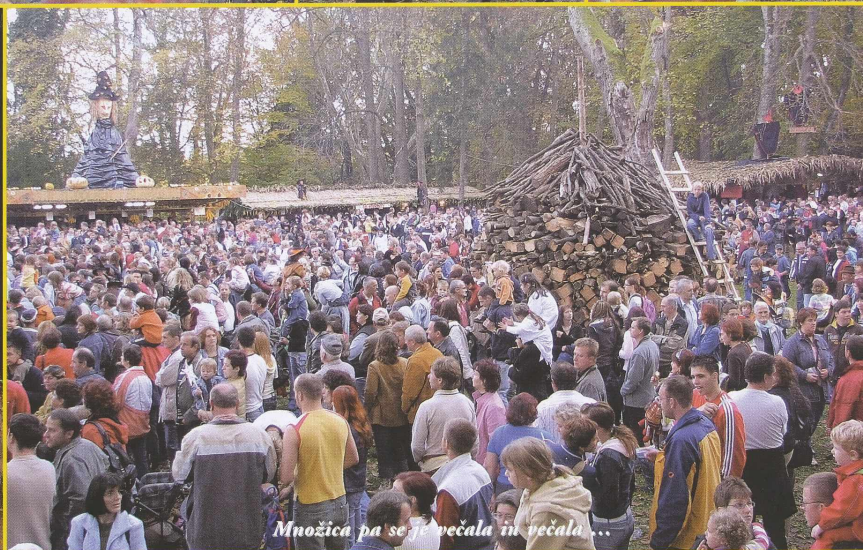
Vitezov ta dan ni manjkalo.

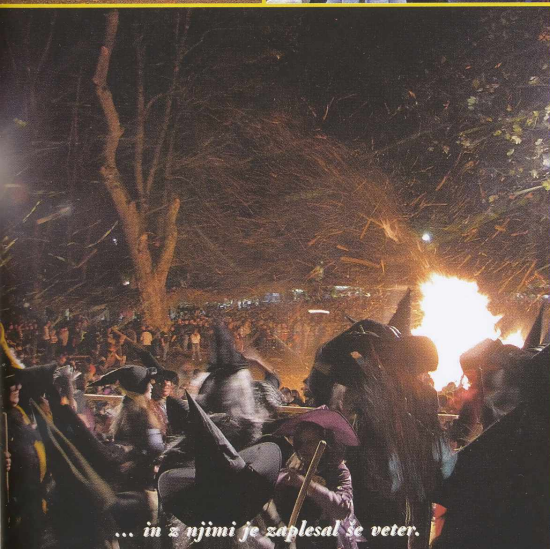
Skok v zanimiv in malce (strašen) srednji vek.

Grmada gori, z njo pa vsa zloba in hudobija čarovnic.

Množica pa se je večala in večala ...

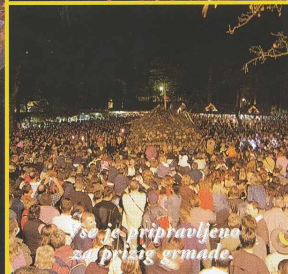
... in z njimi je zaplesal še veter.

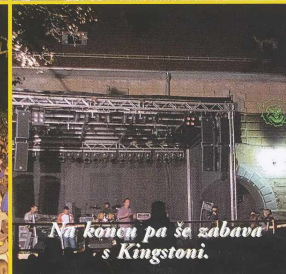
Veseli pri čarovnicah ni minilo ...

Domen Kumer ni zmogel brez naših čarovnic.

... se je pripravljeno za prižig grmade.

Na koncu pa še zabava s Kingstoni.

OTVORITEV LOKALNE CESTE RADOVCI-BODONCI

V sklopu občinskega praznika je potekala tudi slovesna otvoritev lokalne ceste, ki povezuje vas Radovci s sosednjo vasjo Bodonci (Občina Puconci), katere sta se udeležila tudi župana obeh občin s svojimi spodbudnimi besedami.

Slovesne otvoritve z rezanjem tra-

ku ni preprečilo niti deževno vreme. Vaščani so si, tako kot vedno ob podobni slovesnosti, nazdravili z dobro kapljico in pokramljali ob dobrotah pridnih radovskih gospodinj.

Cesta ni igrišče! Ta rek nam je zelo dobro znan. Upamo in verjame-

povezave v vasi narejene le v prid nas vseh, ki smo težili k izgraditvi tega, in ne nezgodam, takšnim ali drugačnim, katere imamo vedno pogostejše možnost zaslediti kjerkoli in kadarkoli.

Suzana FARİĆ

Pogled na novo pridobljeno cestno povezavo.

Predaja ceste svojemu namenu s prerezom traku obeh županov.

RAZSTAVA ROČNIH DEL IN DOMAČE OBRTI V KRUPLIVNIKU

V okviru 6. praznika Občine Grad in prazničnih dni (od 29. julija do 15. avgusta 2006) se je v Kruplivniku 6. avgusta zvrstila 2. občinska razstava ročnih del in domače obrti.

Ob domačem Društvu žena in deklet Kruplivnik, Eve Grah in Anje Kisilak so razstavljali še »Peški« družtvo za rekreacijo in sprostitvev Motovilci, Društvo upoko-jencev Grad, Potočnik Sidonija (Dolnji Slaveči), Recek Ivan (Dolnji Slaveči) in Juhnov Ivan (Grad).

Razstavljenih je bilo precej izdelkov iz različnih teh-nik: kvačkani in pleteni izdelki, poslikano steklo, rože iz krep papirja, pleteni cekarji, fotografije iz prejšnjih čas-ov, pletene košarice iz kavnih vrečk, pletene »krbule«, gobelini, makrameji (*makramé – tehnika izdelovanja tek-stilnih izdelkov z oblikovanjem vozlov*), vezene s križci, »polno« vezenje, remenke, košarice iz šibja, pleteni pred-pražnik iz koruznega perja, brezove metle, opletene ste-klence, slike z okviri iz šibic itd. Posebej je našo razsta-vo že drugič s svojimi številnimi izdelki popestrila Sidonija Potočnik (razstavljala je različne kvačkane kom-plete namiznih prtov in prtičev).

Vsako leto je razstava na voljo za ogled vsakemu obi-skovalcu, zato smo tudi razstavljalci vztrajali do večernih ur. Prireditelji si želimo še večjega zanimanja in novih obiskovalcev.

Štefka BOHAR

Razstavljeni izdelki domačinov in drugih sodelujočih na razstavi.

10 LET DRUŠTVA ZA ŠPORT, KULTURO IN TURIZEM »LUKAJ« MOTOVILCI

V letu, od katerega se počasi že poslavljamo, je Društvo za šport, kulturo in turizem »Lukaj« Motovilci praznovalo 10. obletnico delovanja.

Ob tej prehojeni poti smo člani društva v lepem juljskem popoldnevu pripravili proslavo in krajši kulturni program.

Spomnili smo se dogodkov in začrtanih ciljev preteklih let, podeljene so bile zahvale za pomoč in sodelovanje z društvom. Za popestritev na proslavi so s kulturnim in zabavnim vložkom poskrbeli mlajši člani društva z izvrinimi nastopi. V večernih urah pa je skrb za dobro počutje in povišan srčni utrip prisotnih prevzela glasbena skupina Blue Blanet.

Ob kar precejšnjem obisku smo bili na koncu vsi zadovoljni in odločeni, da bomo v društvu s pomočjo ostalih vaščanov v prihodnosti še naprej organizirali športna, kulturna in družabna srečanja, sodelovali z ostalimi društvi v naši okolici ter tako na nek način skrbeli za sprostitev ter prijazen in aktivnejši jutri naše vasi.

Branko GRAH

OBČINSKI NOGOMETNI TURNIR V MOTOVILCIH

Po lanskim osvojitvi naslova občinskih prvakov v malem nogometu smo člani Društva za šport, kulturo in turizem »Lukaj« Motovilci bili v letošnjem letu zadolženi za organizacijo in izvedbo nogometnega turnirja občine Grad.

Turnirja se je udeležilo devet ekip iz celotne občine. V predtekmovanju so se ekipe pomerile v treh skupinah po tri, nakar so se v drugi del turnirja uvrstile ekipe, ki so zasedle prvi dve mesti v svoji skupini. Največ znanja in športne sreče so bili deležni nogometaši Športnega društva Vidonci, ki so zaslužno osvojili prvo mesto. Drugega mesta so se veselili nogometaši iz sosednje vasi Kruplivanik, kot tretji pa so na zmagovalni oder stopili nogometaši NK Veterani Grad.

Najboljši strelec turnirja je bil Aleš Šparaš iz Kruplivanika, ki je zabil devet zadetkov. Prve tri ekipe so bile nagrajene s pokali in diplomami, ostalim pa so bile podeljene zahvale za sodelovanje in želje po večjih uspehih na drugih turnirjih.

Branko GRAH

Zmagovalna ekipa Vidonci.

20 LET ŠD RADOVCI

6. občinski praznik je med drugimi prireditvami zaznamovala tudi slovesnost ob 20-letnici ŠD Radovci. V okviru le-te je bil predan svojemu namenu tudi nadstrešek ob igrišču in igrišče za odbojko.

Ker nam je vsaka taka prireditev v veselje in čast, so le-to zaznamovali tudi številni gostje, ki so zaslužni zato, da je društvo na začetku sploh vzniklo, pozneje pa se čedalje bolj razvijalo in širilo korenine tudi navzen. Njim so bile podeljene tudi številne zahvale in priznanja.

Prireditev so popestrili tudi naši najmlajši s skečem. Slovesnost je zakrožila slovesna predaja nadstreška, s

častnim servirnim udarcem župana pa je svojemu namenu bilo predano tudi igrišče za odbojko na mivki. Sledilo je druženje ob nogometnih tekmah in ob zvokih ansambla Atlanta pozno v noč, kljub turobnemu vremenu.

Potrebno je omeniti, da brez ne-sebične človeške pomoči, ogromno vloženega prostega časa in dobre volje prostovoljcev ne bi šlo.

Kljub temu, da imamo enega sodobnejših športnih centrov v občini, pa še vedno težimo k novim pridobitvam. Veliko zahvalo je potrebno pripisati članom ŠD in vsem ostalim, ki s svojim prostovoljnim delom pripomorejo k le-temu.

Tudi v prihodnje bomo težili k še nadaljnjemu razvoju društva v vseh pogledih. Ob tem pa nikakor ne smemo pozabiti, da bo le-to mogoče z dobrim medsebojnim sodelovanjem z vseh strani, finančno in predvsem moralno podporo vsakega posameznika ter z obilico zdravega duha vseh, ki kakorkoli strmijo k boljšemu in lepšemu ter gredo v toku s sodobnim časom.

Nogometnim tekmam ni bilo kos niti slabo vreme.

Suzana FARIČ

10 LET ŠD VIDONCI

Tako zelo, zelo daleč, a vendar blizu, se zdi tisti zimski večer 16. februarja 1996, ko se je peščica razgretih in navdušenih glav takratnega vidonskega podmladka zbrala na ustanovnem zboru in sprejela sklep o ustanovitvi Športnega društva Vidonci. Morda takrat niti nismo vedeli, v kaj se podajamo, enostavno, sledili smo drugim. A kakor koli že, imeli smo jasno začrtano vizijo, vedeli in verjeli smo v cilje, ki smo si jih zastavili in kar je najpomembnejše, zavedali smo se namena društva, ki je bil in je še, v okviru športa, rekreacije, druženja in zabave, povezovati mlado in staro iz vasi in okolice. Verjeli ali ne, to nam je do sedaj odlično uspelo in ponosni smo na to. Iz majhne četice tridesetih zagnancev izpred desetih let je zrastle četa skoraj stotih registriranih članov našega društva. Delovanje in članstvo ni vezano samo na domači kraj, v društvu namreč aktivno delujejo tudi člani iz drugih krajev naše domovine in celo iz tujine. Veliko smo naredili na prepoznavnosti našega kraja in razvoju Goričkega ter s svojo vlogo in uspehi prepričali tudi najtrdovratnejše dvomljivce, da je to, kar počnemo, prav in v korist celotne skupnosti.

Na področju zgodovine deset let res ne pomeni veliko, je pa zato za nas, ki živimo z našim društvom in v njem ustvarjamo, obdobje, ki pomeni ogromno. Sleherni dan v teh letih je zaznamovan z odrekanjem, prostovoljnim delom, trudom za nekaj, kar se je rodilo v naših mislih, a se je iz dneva v dan bolj kazalo kot resničnost.

Danes se lahko sami prepričate, kakšne so bile naše sanje in kakšna je resničnost, kajti uspelo nam je uresničiti res skoraj vse, karkoli se je porodilo v naših glavah. V teh letih se je marsikaj spremenilo, marsikaj je dobilo drugačen izgled, marsikaj je izginilo, marsikaj se je rodilo in marsikaj je umrlo, na žalost tudi naši člani.

Sedaj delujemo v sodobnem športnem centru z ograjenim in razsvetljenim igriščem za mali nogomet, kar omogoča aktivnosti tudi ponoči, s slačilnicami, društvenimi prostori, mladinsko sobo, igriščem za odbojko in otroškimi igriščem za naše najmlajše člane in goste.

Poleg vsega vloženega truda pa nismo mogli mimo tega, da našega jubileja dostojno ne obeležimo. In res, zgodilo se je 12. in 13. avgusta 2006. Prireditev smo razdelili v dva dela. Prvi del se je odvijal 12. avgusta v večernih urah, ko smo se, kljub kislemu in deževnemu vremenu, zbrali v našem Športnem centru na družabnem srečanju.

Najzaslužnejšim in ustanovnim članom društva smo podelili zahvalne listine ter jih obdarovali z majicami in kapami našega društva. Predstavili so se nam aktivni igralci ekipe malega nogometa, ki so prejeli novo športno opremo iz rok sponzorjev. Presenečeni nad gesto sponzorjev so obljubili še več zagretosti, borbenosti in športnega duha na tekmah. Nadaljevali smo pozno v noč ob okusni hrani z žara, dobri kapljici in prijetnem pomenku. Seveda smo se pa vsi zavedali, da nas glavnina dela čaka

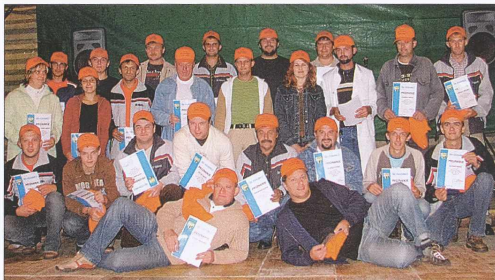
naslednji dan, to je 13. avgusta, ko je potekal drugi del naše prireditve. Vreme se nas je usmilo in naredil se je lep sončen dan. Začeli smo v zgodnjem popoldnevu s kratko proslavo, nagovorom in zahvalo našim sponzorjem, nadaljevali s športnimi aktivnostmi, medsebojnimi srečanji v malem nogometu med povabljenimi ekipami (ekipi naših prijateljev z Dunaja in ekipa pomurskih novinarjev), ki so potekala v prijetnem in športnem vzdušju. Ostali gosti, ki jih je bilo veliko, pa so se predajali dobrotam naše kuhinje in šanka ter v senci mogočnega šotora zaplesali ob glasbi ansambla Prekmurci. Ko so se začele prižigati prve zvezde, smo razglasili rezultate prijateljskega in slavnostnega turnirja, pri čemer nam je pomagal naš gost, pevec Franc Gorza in nas s svojo glasbo razveseljeval pozno v noč. Ponosni in srečni smo se v ranih jutranjih urah razšli, seveda z obljubo, da ob prvi priložnosti vse skupaj ponovimo.

Obeležili smo deseto obletnico našega društva in v teh minulih letih se je veliko spremenilo, ogromno je bilo narejenega in ogromno tega nas še čaka. Vem in čutim, da smo po malem vsi ponosni na doseženo, celo tisti, ki so na nas gledali z nejevero in zavistjo. Tu ni potrebna nobena zavist. Vse, kar je bilo storjeno, je bilo storjeno pošteno in z veliko volje, odrekovanja in žrtvovanja posameznikov in skupnosti. Mi ne bomo odnehali, kajti vse doseženo nas kvečjemu zavezuje, da to nadgrajujemo in negujemo.

Boris KERČMAR

Svetniki in župana občin Grad in Puconci.

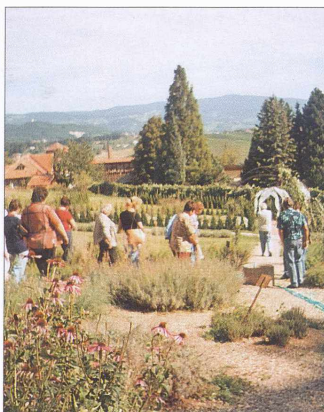

Zahvale najzaslužnejšim članom društva.

UTRINKI Z IZLETA DŽD KRUPLNIVNIK

V četrtek, 17. avgusta 2006, smo si članice (in en predstavnik moškega spola) DŽD Krupltnivnik izbrale za dan potepa po naši štajerski deželi. V jutranjih urah smo se z avtobusom odpeljali izpred postajališča Beli križ. Da smo bili vsi potrebni oddiha in sprostitve, je dokazovalo dejstvo, da je na avtobusu že navsezgodaj prevladovalo zelo sproščeno vzdušje z veliko smeha in zabave. Prvo postajališče smo imeli v Slovenskih Konjicah, v dvorcu Trebnik z zeliščno galerijo. Ogledali smo si muzej starega orodja (nekateri so ga tudi preizkušali), se ob podrobnih razlagi oskrbnice dvorca podali na zeliščni vrt, si nato v notranjih prostorih ogledali film o Slovenskih Konjicah in pokušali zeliščni čaj.

Pot nas je vodila naprej v Zreče, kjer smo bili deležni ogleda in predstavitve ponudbe zdravilišča in hotela Dobrava. Tam smo se slučajno srečali z našim, sedaj tam žive-

Med zelišči dvorca Trebnik

čim, rojakom z Dolnjih Slavečev. Z ravninskega predela Zreč nas je avtobus odpeljal navkreber na višjo točko Zreškega Pohorja, v gostišče Smogavc, kjer smo se okrepčali s kosilom in se po njem tudi malo odpočili.

Naša naslednja izletniška točka je bila Rogla. S pomočjo našega vodiča in njihove predstavnice smo bili deležni predstavitve glavnega turističnega centra Rogle, hotela »Planja« z označbo »A« kategorije. Mlajše udeležence izleta so se poskusile na adrenalinskem sankališču (korajža pa ni padla niti nekaterim starejšim!). Po temeljitem ogledu tega turističnega centra in po krajšem odmoru smo se z lepimi vtisi počasi vračali. Spotoma smo se še zaustavili v piceriji v Lenartu in v slaščičarni v Radencih. Ves čas pa ni manjkalo dobre volje in prijetnega vzdušja na avtobusu, kar je pomenilo, da so takšni trenutki redki in si res vse premalo vzamemo čas zase.

Vsaj tistega dne nismo imele v mislih vsakdanjih obveznosti. Izlet nam je ostal v prijetnem spominu, polnim lepih občutkov.

Štefka BOHAR

IZLET VAŠČANOV RADOVCEV

Vaščani in vaščanke Radovcev smo bili tudi letos ne izletu, ki ga je organiziralo ŠD Radovci za vse, ki smo na kakršen koli način pomagali pri izvedbi prireditve Noč čarovnic.

Zbrali smo se v soboto, 26. avgusta zgodaj zjutraj in do zadnjega sedenja napolnili avtobus. Odpeljali smo se v smeri Gorenjske.

Naš prvi cilj je bila Škofja Loka, kjer smo si ogledali staro mestno jedro s cerkvijo in mogočnim gradom nad mestom, s katerega je prelep razgled nad celotnim mestom in okolico. V gradu smo si prav tako ogledali zanimivo muzejsko zbirko iz vseh obdobjev razvoja tega kraja.

Vmes smo opravili obilno malico, za katero so tudi letos poskrbele naše pridne vaščanke. S polnimi želodci in dobro voljo smo pot nadaljevali v smeri Cerknega, do partizanske bolnice Franja, ki je ena redkih še ohranjenih bolnic, ki so delovale med drugo svetovno vojno na Slovenskem. Komplex te bolnice sestavlja 13 lesenih barak različnih velikosti, kjer smo la-

hko videli opremo in pogoje, v katerih so takrat delali. Polni vtisov od pripovedovanja lokalnega vodnika smo se odpeljali v smeri Kobarida, kjer smo si ogledali znameniti vojaški muzej, v katerem je bogata zbirka o dogodkih na soški fronti in o burni zgodovini Kobarida. Po krajšem postanku smo pot nadaljevali po prečudoviti dolini Trente v smeri prelaza Vršič in občudovali našo najčistejšo reko Sočo. Po zanimivi in predvsem atraktivni vožnji smo prispeli na sam

vrh Vršiča, ki je visok 1611m, kjer smo se sprehodili in predvsem nadihali svežega gorskega zraka. Nekoč utrjeni in presenečeni nad prevoženimi ovinki, smo se odpeljali v smeri Kranjske Gore in naprej do Kamnika, kjer nas je čakala večerja. Po končani večerji smo se polni lepih doživetij počasi odpravili proti domu.

Prepričan sem, da smo preživeli lep sobotni dan, videli in slišali smo mnogo novega in zanimivega.

Jože SEVER

Na Vršiču.

OTVORITEV TURISTIČNO-INFORMACIJSKE PISARNE

2. septembra 2006 je Društvo za razvoj in promocijo turizma Občine Grad »SKOURIŠ« slavnostno odprlo Turistično informacijsko pisarno v prostorih gasilskega doma v Radovcih in hkrati predstavilo »Graščakovo pot«.

Na začetku samega programa so obiskovalce pričakali pravi domači skourišev liker, žganje in sokovi. Sledil je bogat kulturni program, kjer so nastopili Pevci ljudskih pesmi Kulturnega društva France Prešeren od Grada, mlada pevka ljudskih pesmi Tara, s svojo harmoniko pa je program popestril še Štefan od Grada.

Slavnostna otvoritev.

Predsednik društva je predstavil društvo, njegove cilje in predvsem prvi uspeh v tako kratkem času delovanja – otvoritev Turistično informacijske pisarne. Obenem se je za-

Oprema v pisarni.

hvalil vsem, ki so pripomogli k temu. Po kratkem govoru župana Občine Grad sta skupaj slavnostno odprla pisarno.

Obiskovalci so se sprehodili skozi pisarno in bili navdušeni nad njeno notranjo ureditvijo. Zraven tega, da je sodobno opremljena za nemoteno delovanje in podajanje informacij turistom, je njena notranjost opremljena iz naravnih materialov v idiličnem slogu kmečkega življenja.

Predstavljena je bila tudi zloženka »Graščakove poti«, ki je prva tematska pot, ki nas vodi mimo velikega dela kulturno – zgodovinskih znamenitosti naše občine.

Po uradnem delu je sledilo okrepčilo z domačimi pogačami, pecivom, obloženimi kruhki in domačo kapljico.

Doris TROHA

MRLIŠKA VEŽICA VIDONCI

Začetek gradnje mrliške vežice v Vidoncih sega skoraj že v davna osemdeseta leta prejšnjega stoletja. Med tem časom so bila izvedena že marsikatera dela in rekonstrukcije. Ker pa se iz dneva v dan pojavljajo nove potrebe in ideje, smo se letos odločili za izgradnjo nadstreška pred mrliško vežico. Tako smo v mesecu oktobru začeli z gradnjo le tega in to tudi dokončali. S tem smo pridobili precej pokritega prostora pred samo vežico,

kjer so tudi tlakovana tla. Po predhodnih ponudbah smo seveda izbrali najcenejšega izvajalca in naložbo končali v skupni vrednosti 940.000 SIT. Od tega je občina Grad iz vaškega proračuna namenila 300.000 SIT, ostalo smo imeli privarčevano iz dobrotelnih namenov ob pogrebi, namenjenih za mrliško vežico. V letošnjem letu so bile med drugim dokončane tudi tlakovane poti na pokopališču.

Janez KEREC

KMEČKE IGRE V KOVAČEVCIH

Da rek »v tretje gre rado« drži, so se letos prepričali tudi člani Športnega društva Kovačevci. Na t.i. »Anino nedeljo« so pripravili tretje kmečke igre z namenom, da bi se mladi in stari med seboj družili ob zanimivih igrah, dobri kapljici in jedači. Vse priprave na igre so potekale tekoče, a že nedeljsko jutro je nakazovalo, da nam bo vreme ta dan zagodlo, saj so se oblaki valili z vseh strani. Toda člani društva se s tem nismo preveč obremenjevali, kajti že dvakrat zaporedoma nam je zjutraj vreme grozilo, kasneje pa se je pokazalo v svoji najlepši izdaji.

Društva so se zbrala in začela se je prva igra in na žalost tudi edina. Kajti v tem trenutku se je uresničil prej omenjeni rek. Iz enega majhnega oblaka je začelo liti, počasi se je zatemnilo celotno nebo, blisk in grom pa sta poskrbela za svetlobne in zvočne učinke. Naše igre so se tako prevesile v igro, imenovano »najdi si streho pod glavo«.

Tako se naše tretje kmečke igre ne morejo pohvaliti s kakimi neverjetnimi dosežki in zmagovalci. Dejstvo pa je, da smo zmagovalci vsi, ki smo tisto nedeljo kljub hudemu naliivu vztrajali v hali begunskega centra in se tudi ob blisku in gromu imeli lepo.

Doris TROHA

Edina odigrana igra.

PRVI POHOD PO GRAŠČAKOVI POTI

Čudovito jesensko jutro je pričakalo vse radovedneže, ki so se udeležili prvega pohoda po »Graščakovi poti«, katero so uredili člani Društva za razvoj in promocijo turizma Občine Grad »SKOURIŠ«.

Na skupnem startu pred grajskim poslopjem pri Gradu se je zbralo kar

52 pohodnikov od blizu in daleč (od Grada, z Dolnjih Slaveč, s Pertoče, iz Motovilcev, Radovcev, Kruplivenika, Murske Sobote, Moravskih Toplic, Martjancev in Vidoncev). Najmlajši pohodnik je imel šele 7 let, najstarejša pohodnica pa 68 let.

Pot, ki je bila dolga 15 km, je pohodnike vodila mimo velikega števila znamenitosti Občine Grad, kot so grad Grad, župnijska cerkev Marije Vnebovzete, »Marofska« kapela, rojstna hiša Mikloša Küzmiča, Pütarov mlin, kužno znamenje Beli križ in kripta.

Da pohodniki ne bi bili žejni ali lačni, so člani društva pripravili dve večji postaji z okrepčili. Prva je bila na Dolnjih Slavečih, druga pa pri

Kripta, ena od znamenitosti na poti

Informacijski pisarni v Radovcih.

Sama proga, ki je krožna, ni bila preveč zahtevna in tako so na cilj prišli vsi pohodniki, ki so bili navdušeni nad pestrostjo proge in znamenitostmi naše Občine.

Doris TROHA

Pohodniki po Graščakovi poti

KONJENICA PRI GRADU

V soboto, 7. oktobra 2006 je bila pri Gradu prva konjenica, ki jo je organiziral Peter Šinko od Grada 70.

Peter se doma že dve leti ukvarja s konji, trenutno jih ima 5 in sicer 2 kasača, 1 lipicanko, 1 toplokrvno kobilico in 1 pinto (mešanko).

Ker so konji njegova strast in se rad druži tudi z drugimi konjerejci, se je odločil, da bo nekaj teh prijateljev povabil h Gradu, kjer bodo predstavili konjske pasme ter spretnosti na konjih in v jahanju.

Na lepo sobotno dopoldne se je tako pri nas zbralo 16 konjev s svojimi lastniki. Le-ti so prišli iz Gornje

Radgone (Podivjani žrebci), Dolnjih Slavečev, Bodoncev, Radovcev, Bezovce in seveda od Grada.

Na travniku pred gasilskim domom Grad so se tako zbrali vsi konjerejci, predstavili svoje konje in jih ogreli. Obiskovalci so jih občudovali, pogumni pa so jih tudi pobožali. Po razhajanju so bili konji nared za konjenico. Ker konjenica v bistvu pomeni pohod s konji, so se vsi odpravili na pot, ki je vodila od Grada mimo Belega Križa, preko Dolnjih in Gornjih Slavečev do Večeslavcev, nato do Rogašovcev in preko Nuskove in Slavečev spet do

Grada. Celotna pot je bila dolga okrog 30 km, za kar so porabili kakšnih pet ur. Zbrali so se spet na travniku pred gasilskim domom, kjer je sledila pogostitev z odojkom in dobro kapljico.

Konji so si ta čas odpočili v zato pripravljenih štantih, njihovi lastniki in ostali gostje pa so se še dolgo zabavali in debatirali o konjih.

Ker so bili vsi udeleženci zadovoljni s konjenico, je želja organizatorja, da bi drugo leto spet organiziral konjenico in sem povabil še več konjerejcev.

Peter ŠINKO

Udeleženci konjenice

Na pot s konji in vozom

AKTIVNOSTI PGD GRAD V LETU 2006

PGD Grad je bilo v letošnjem letu dokaj aktivno tako na organizacijskem kot na izobraževalnem področju.

Organizacija in izvedba občinskega gasilskega tekmovanja za prehodni pokal v sklopu občinskega praznika Občine Grad, 5. avgust 2006

Na tekmovanju je sodelovalo 13 gasilskih ekip, ki so bile razdeljene v 4 kategorije: člani A, članice A, mladinci in gostje. V kategoriji članov so slavili gasilci PGD Motovilci pred gasilci Dolnji Slaveči I in Dolnji Slaveči II. Pri članicah so bile najboljše gasilke iz Motovilcev pred članicami iz Radovcev. V mladinski kategoriji so nastopili mladi gasilci iz PGD Grad ter dosegli za začetek dober rezultat. Na tekmovanju sta sodelovali tudi dve ekipi gostov iz PGD Krplivnik (GZ Hodoš) in ekipa trgovine Hagebau-Niederer iz sosednje Avstrije, ki sta na tekmovanju pokazali solidne rezultate. Vse tekmovalne ekipe so prejele pokale in priznanja PGD Grad ter prehodne pokale s strani Gasilske zveze Grad.

Organizacija gasilskih praktičnih vaj, Grad 2006

Namišljena in vnaprej pripravljena gasilska vaja v mesecu oktobru –mesecu požarne varnosti. Predpostavka za vajo je bil požar stanovanjskega objekta, ki se širi na gospodarsko poslopje, v objektu pa je invalidna oseba, ki jo je treba rešiti. Cilj vaje je bil preverjanje znanja gasilcev pri delu z radijskimi postajami in dihalnimi aparati ter pri reševanju in gašenju. Na vaji so sodelovala vsa gasilska društva Občine Grad vključno z Regijskim centrom za obveščanje Murska Sobota. Na koncu vaje je bila opravljena analiza vaje in dogovor, da se morajo nekatere stvari izboljšati. Za vse udeležence vaje je bila v gasilskem domu Grad pripravljena malica.

Požarna varnost na prireditvi Noč čarovnic, 29. oktober 2006

Na prireditvi je sodelovalo pet gasilcev s cisterno iz PGD Grad in štirje gasilci iz PGD Motovilci kot pomoč pri gašenju ter šofer s cisterno iz PGD Radovci. Na sami prireditvi so nam zagodle čarovnice z vetrom, ki nas je prisilil k postopnem gašenju kresa na prireditvenem prostoru.

Gostitelji 1. gasilskega srečanja gasilskih veteranov Občine Grad

Srečanje je bilo v mesecu novembru v sodelovanju z GZ Grad v gasilski dvorani PGD Grad. Srečanja se je udeležilo 30 gasilskih veteranov ter nekaj gostov.

Izobraževanje operativnih članov ter nabava zaščitne opreme

Čez leto je pet operativnih članov opravilo izpit za nosilca dihalnih naprav, trenutno pa jih je nekaj prijavljenih za nadaljnje tečaje. Načrtno po planu se nabavlja tudi zaščitna oprema za gasilce.

Milan ŠPILAK – poveljnik

Gašenje ognja na prireditvi Noč čarovnic.

1. SREČANJE GASILSKIH VETERANOV

V nedeljo, 26. novembra 2006, je Gasilska zveza Občine Grad v sodelovanju z domačim društvom PGD Grad organizirala srečanje gasilskih veteranov občine Grad. Srečanja se je udeležilo 30 gasilcev od povabljenih 45, ki izpolnjujejo pogoje za gasilskega veterana po zakonu o gasilstvu (starost nad 63 let). Vse zbrane so pozdravili in se jim zahvalili za dosedanje delo: župan občine Grad, g. Daniel Kalamar, predsednik GZ Grad, g. Silvester Dervarič, poveljnik GZ Grad, g. Franc Šalamon ter predsednik domačega društva PGD Grad, g. Ludvik Kočar. Za svoje delo in za sodelovanje na prvem srečanju veteranov so bile v spomin na to srečanje vsem prisotnim podeljene ZAHVALE Gasilske zveze Občine Grad. Na koncu je sledila še pogostitev in kramljanje ter obujanje spominov na težko prehojeno pot gasilskih veteranov. Tudi dobre kapljice in domače glasbe ni manjkalo, zato so vsi sklenili, da bo naslednje leto spet srečanje, po dogovoru v naslednjem gasilskem društvu.

Milan ŠPILAK – poveljnik

Srečanje gasilskih veteranov

DOSEŽKI NOGOMETNEGA KLUBA GRAD

V spomladanskem delu tekmovanja smo nastopili v PNL s člansko ekipo in osvojili 5. mesto na lestvici med 14-imi klubi. Na lestvici strelcev je bil najboljši Igor Preininger na tretjem mestu z 18 doseženimi goli, Franc Krpič pa je bil na desetem mestu z 12 doseženimi goli. Z mladinsko ekipo smo žal zasedli zadnje, 10.

mesto s 4 osvojenimi točkami med 10-imi klubi. Uspešnejša je bila selekcija U-12, kjer smo osvojili 2. mesto z 51-imi točkami med 12-imi klubi.

Jesenski del tekmovanja se je končal s sledečimi rezultati:

Članska ekipa je na 4. mestu (osvojenih 27 točk) med 12 klubi za Tromejnikom Blisk na 3. mestu (28

točk), Romo na 2. mestu (32 točk) in Čardo na 1. mestu (34 točk).

Z mladinsko ekipo smo ostali na 10. mestu med 10-imi klubi in brez osvojene točke.

Selekcija U-14 je dosegla 5. mesto z 18-imi osvojenimi točkami med 11-imi klubi.

Emil ŠERUGA

NK GRAD, člani

NK GRAD, U-14

SREČANJE STAREJŠIH OBČANOV

Dragi starejši občani in občanke, dragi dedki in babice! Da čas neizmerno beži, občutimo vsi. Tudi naše lanskoletno srečanje je tako že preteklost.

Odpadlo listje z dreves v mnogoterih barvnih odtenkih, zorane njive in tu in tam glas ptice, ki si išče zavetje - vse to nas spominja na to, da sta jesen in z njo mesec november tudi tokrat že krepko zakorakala v naše kraje. To pa je zopet čas našega snidenja, čas ko lahko znova obudite spomine na vaše prehojene poti, se poveselate v družbi tistih, katerim ste

dragi in v ponos. Obenem je to tudi čas, ko lahko strnete dogodke še enega dolgega oziroma kratkega leta vašega življenja. Kakor za koga. Morda katerega izmed vas, ki ste lansko leto delili veselje z nami, letos ni bilo moč zagledati na srečanju iz razloga, da ste priklenjeni na bolniško posteljo, morda ste izgubili svojega življenjskega sopotnika, morda ... Tako kot vaše življenje, vam je tudi preteklo leto podarilo lepe, svetle barve, kot tudi barve, prelite s temnimi odtenki.

Večkrat je moč slišati, da mladi nimamo časa za vas starejše. Pa vedi-

te, da temu le ni povsem tako, saj ste nam prav vi blagodejno zatočišče. Otrok, ki ima ob sebi še dedka in babico, je prav gotovo srečen otrok, prežet z veliko mero ljubezni in razumevanja.

Tako so tudi letos občina in njeni predstavniki organizirali srečanje starejših, predvsem z namenom druženja in obujanja spominov. Še enkrat več pa so tudi naši najmlajši želeli dokazati, da ste naš dragoceni zaklad.

Tudi v prihajajočem letu vam želimo v svojem osebnem imenu in v imenu Občine kot celote vsega dobrega, zdravja in moči, da se naslednje leto spet in še v večjem številu srečamo. Vodilo pa naj bo naslednja misel, ki se mi je utrnila v spomin in pravi, da je svet lep, če roko stisneš, ko boli in če si človek do ljudi.

Zato dragi občani in občanke, dragi dedki in babice, uživajte vsak dan v življenju. Ne iščite priložnosti, da bi se nasmejali in bili srečni. Ampak bodite srečni in priložnost bo sama prišla.

Suzana FARIČ

POSTAVITEV NOVOLETNE JELKE

Na predvečer 1. adventne nedelje so člani ŠRD Dolnji Slaveči pred vaško-gasilskim domom na Dolnjih Slavečih postavili novoletno jelko. Nekaj metrov visoka in lepo okrašena jelka je privabila lepo število vaščanov, ki so si lahko ogledali tudi krajši kulturni program. V programu sta nastopila Pevski zbor iz Pečarovcev in Pevci ljudskih pesmi KD France Prešeren od Grada ter mladi člani domačega društva z deklamacijami in igrico. Lučke miru je prižgal predsednik društva, g. Štefan Dervarič.

Slavica POTOČNIK

Postavljena jelka pred gasilskim domom Dolnji Slaveči

SREČANJE STAREJŠIH OBČANOV

Srečanje starejših občanov je bilo v nedeljo, 19. novembra 2006 v gasilskem domu pri Gradu. Starejši občani so prisluhnili kulturnemu programu, nato pa so ob kosilu poklepetali z znanci in prijatelji.

V znak pozornosti jim je Občina podarila skromna darilca. Darilca so prejeli vsi starejši občani, tudi tisti, ki se srečanja niso mogli udeležiti.

Želeli smo jim povedati, da mislimo na njih in da so pomemben člen naše lokalne skupnosti.

Občane, ki so v domovih za ostarele, pa so obiskali predstavniki Društva upokojencev Grad, ga. Kristina Marič, ga. Marjana Forjanič, župan, g. Daniel Kalamar in župnik, g. Štefan Kuhar.

Lidija KRPIČ

Na obisku v Domu za ostarele Rakičan

MERITVE DEJAVNIKOV TVEGANJA

Prostovoljci KO RK Grad izvajamo vsako prvo soboto v mesecu od 8. do 10. ure v občinski stavbi pri Gradu meritve dejavnikov tveganja. V letošnjem letu smo opravili že preko 70 meritev krvnega sladkorja, holesterola, trigliceridov, krvnega pritiska in telesne teže. Za vsako občanko in občana je meritev enkrat na leto brezplačna. Testne lističe, ki jih potrebujemo, nabavimo s finanč-

no pomočjo občine, delo pa opravimo prostovoljno.

Pravilna prehrana in gibanje je zelo pomembno, da zmanjšamo prevelike vrednosti vseh dejavnikov tveganja, zato vabimo vse, da se nam pridružijo tudi pri rekreaciji, ki poteka v telovadnici OŠ Grad vsak ponedeljek in četrtek od 18. do 19. ure.

Darinka BAUER,
predsednica KO RK Grad

PROJEKT ŽIVETI Z NATURO 2000 NA GORIČKEM

Od 1. septembra 2005 do 31. avgusta 2006 je potekal v Krajinskem parku projekt Živeti z Naturo 2000 na Goričkem. Namen projekta je bil prebivalcem Goričkega približati vsebine varovanja narave na območju Nature 2000 in jih seznaniti z vrednotami kulturne krajine, pomenom ohranjanja življenjskih okolij ter ogroženimi rastlinskimi in živalskimi vrstami.

Za poglobitev vedenja o tem, kar živi na Goričkem, smo pripravili knjižico »Krajinski park Goričko – Živi z naravo, ki je v prvi vrsti namenjena prebivalcem Krajinskega parka Goričko. Razkriva nam marsikaj, kar je skritega in vidnega v kulturni krajini Goričkega. Opisana so raznolika življenjska okolja in značilnost redkih, ogroženih in povsem vsakdanjih rastlin in živali. Knjižico spremlja razstava, ki ponazarja vsebino knjižice in v velikih fotografijah predstavi suhe travnike, mokrotne travnike z modro stožko, ekstenzivno gojene travnike z visoko pahovko, visokodebelne sado-vjake in tradicionalno gojene vinograde, gozdove, obvodno drevnino, vode Goričkega, njive ter naselja.

S potujočo razstavo po šolah nadaljujemo z osvežanjem tudi po končanem projektu, pri čemer želimo vključiti prav vse šole na Goričkem, kot tudi v Pomurju. Prva šola, ki se je odzvala našemu vabilu, je bila OŠ Grad. Razstava je bila na šoli na ogled od 7. do 17. novembra 2006. Naravovarstveni nadzornik KP Goričko je razstavo predstavil s svojim predavanjem učencem 8. razreda, ki v tem šolskem letu spoznavajo zava-

rovana območja Slovenije. Naslednja gostiteljica razstave je bila OŠ Kuzma, sledi OŠ Sveti Jurij. Knjižica predstavlja strokovno usklajevanje ukrepov naravovarstva in kmetijsko-okoljskih programov, ki bodo prijazni naravi in bodo omogočali preživetje gospodarjem na Goričkem. Knjižico so sedaj že prejela vsa gospodinjstva na Goričkem na dom. Upamo, da knjižico z veseljem prebirate in v njej odkrivате marsikaj, kar boste našli na svojem travniku, njivi, grmišču, gozdu, ob potoku ali v sadovnjaku in vrtu ob hiši.

Na javnem anonimnem natečaju za »Izdelek iz narave za naravo« je bilo nagrajenih 10 izdelkov in le-ti so razstavljeni po informacijskih centrih ali občinskih upravah na območju celotnega Krajinskega parka Goričko. Cilj natečaja je bil promocija tradicionalnega načina obdelovanja zemlje in uporaba naravnih surovin.

Za iznajdljive rokodelce lahko izdelava teh izdelkov pomeni podjetniško priložnost, kupcem izdelka pa veliko veselje in prijetne spomine na Goričko.

V okviru projekta smo obnovili tudi ekološko pomemben habitat in sicer s košnjo mokrotnih travnikov in spraviлом trave ob slatinskem vrelcu v Nuskovi in ob Ledavskem jezeru.

Vsi cilji projekta in njihovo izvajanje v prihodnosti pa so usmerjeni v boljše poznavanje narave in krajine okrog nas ter trajno izboljšanje kakovosti bivanja na Goričkem.

Sodelavci na projektu
»Živeti z Naturo 2000 na Goričkem«

DNEVI EVROPSKE KULTURNE DEDIŠČINE

Ob dnevih evropske kulturne dediščine javnosti nismo predstavili le statično obnovljenega gradu, rokodelskih delavnic in razstave, temveč celotno krajino Goričkega. Domače dejavnosti in obrti, ki so v preteklosti bile samoumevne, danes obvladajo le še nekateri rokodelci, ki iz naravnih surovin izdelujejo unikatne, lepe in uporabne izdelke.

Na prireditvi so se 28. septembra 2006 predstavili rokodelci iz Goričkega z izdelovanjem posameznih izdelkov domače obrti in tako so lahko otroci in mladina videli delo na kolovratu, statvah in lončarskem vretenu. Etnologinja iz Pokrajinskega muzeja iz Murske Sobote je izvedla strokovno vodenje po etnoloških delavnicah na Gradu.

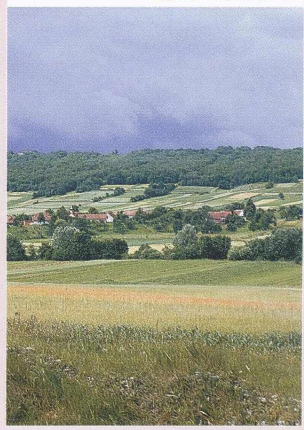
29. septembra 2006 je razstavo Živeti z Naturo 2000 na Goričkem in strokovno vodenje po njej dopolnjevalo še doživljajsko vodenje v okolici gradu in v večernih urah predavanje Primoža Presetnika o netopirjih v slovenskih gradovih. Otroci in mladina so lahko spoznali različne vrste netopirjev v prezentaciji predavatelja in z njim raziskovali grajski park v temi ter opazovali letanje netopirjev.

Štefanija FUJS

KRAJINSKI PARK GORIČKO
živi z naravo

Razstavo Živeti z naturo 2000 na Goričkem so na gradu dopolnili tudi z doživljajskim vodenjem

JESENSKI BAZAR IN MIKOLOŠKO SREČANJE

20. in 21. oktobra 2006 se je grajsko dvorišče spremenilo v pravi jesenski bazar, kjer so rokodelci in pridelovalci oz. predelovalci razstavili in prodajali svoje izdelke. Lahko ste posegli po rokodelskih izdelkih, suhem sadju, sadnih sokovih, zeliščih, svežem sadju, medenjakih in ekoproductih ter zaznali pravo sejensko vzdušje. Posebej bogat je bil tudi izbor različnih vrst medu in drugih medenih izdelkov. K prijetnemu vzdušju je pripomogla tudi folklorna skupina iz Moščancev.

V času jesenskega bazarja se je na gradu Grad odvijalo še 2. srečanje mikologov iz Slovenije, Avstrije in Madžarske. Čeprav letošnje vreme ni bilo preveč naklonjeno rasti gliv, so

Jesenski bazar: gorički rokodelci

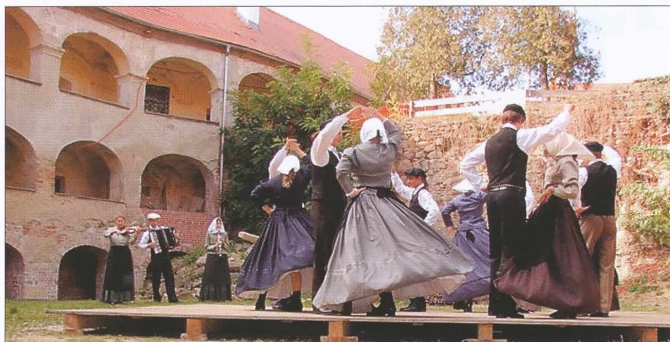
določevalci vrst gliv našli zelo zanimive in tudi nepričakovane vrste. Po nabiranju pa je učilnica na gradu živela in se preobrazila v pravi raz-

skovalni laboratorij. Nabrane in določene vrste gliv so udeleženci razstavili in jih predstavili obiskovalcem gradu.

Štefanija FUJS

Mikološko srečanje, razstava gob

Jesenski bazar: Folklorna skupina iz Moščancev

ANDREJEV SEJEM

Na »Andrejevem sejmu«

V soboto, 2. decembra 2006, je župnik, g. Štefan Kuhar v viteški dvorani na gradu Grad daroval sveto mašo ob godu Sv. Andreja.

Po maši je sledil krajši kulturni program in manjša pogostitev za vse obiskovalce. Na grajskem dvorišču so gorički rokodelci razstavljali svoje, adventnemu času primerne, izdelke.

Tako so organizator prireditve Turistično društvo Grad in soorganizator Krajinski park Goričko poskušali obuditi dolgoletno tradicijo »Andejevega sejma« in nedvomno je prirediteljem to tudi uspelo.

Štefanija FUJS

POGOVOR S ČEBELARJEM ALOJZEM SUKIČEM

Ali veste, da bi morala čebela za 1 kg medu 7 krat obleteti svet? Ali veste, da je v Pomurju 684 čebelarjev s 16599 čebeljimi družinami? In veste, da so med cenili in opisovali že v stari antiki ter ga uporabljali v medicini? Gotovo pa mnogi veste, da imamo pri Gradu dobrega čebelarja, ki veliko domačinov razveseljuje s svojim sladkim medom. G. Alojz Sukič od Grada 188 je eden izmed priznanih pomurskih čebelarjev in večkrat tudi nagradjen. V njegovi zbirki je več srebrnih, zlatih in bronastih medalj za med, letos pa je predvsem ponosen na prejeto diplomu in zlato priznanje za akacijev med, ki jo je prejel na 8. mednarodnem tekmovanju v Semiču.

Gospod Alojz, najprej prejmite iskrene čestitke za vse medalje in priznanja, ki ste jih prejeli za vaš med, predvsem pa za prejeto zlato priznanje na mednarodnem ocenjevanju, ki je bilo 21. oktobra 2006 v Semiču. Kakšno je bilo to tekmovanje in kaj vam pomeni priznanje, ki ste ga prejeli?

To je bilo 8. mednarodno tekmovanje, ki je potekalo v Semiču v organizaciji Čebelarstva društva Semič in Čebelarstva zveze Slovenije. Na tekmovanju je sodelovalo 448 vzorcev medu, ki so prispeli iz desetih držav, celo iz Avstralije in ZDA. Na ocenjevanju so bili akacijev, cvetlični, gozdni, kostanjev, hovec, lipov in smrekov med. Sam sem sodeloval z akacijevim medom in zanj dosegel 30,67 točk. Tako sem se uvrstil med prejemnike zlatih diplom za akacijev med. Za čebelarja je to veliko priznanje, predvsem zato, ker je to mednarodno tekmovanje. Je velik dosežek in obenem vzpodbuda za naprej.

Alojz Sukič med svojimi priznanji

V vaši zbirki se nabaja več medalj in priznanj za med. Kakšne so te medalje in od kdaj sodelujete pri ocenjevanju medu?

Pri ocenjevanju medu sodelujem od leta 2001. Od takrat vsako leto sodelujem pri ocenjevanju Čebelarstva zveze društev Pomurja, ki poteka v Rakičanu, lani pa je bila podelitev s tega ocenjevanja na gradu Grad. Letos sem prvič sodeloval tudi na mednarodnem ocenjevanju. Vsako leto sem dosegel lepe rezultate v ocenjevanju medu in tako so se nabrale na-

slednje medalje in priznanja:

leta 2001 - bronasta medalja za akacijev med in cvetlični med,
leta 2002 - srebrna medalja za gozdni med in srebrna medalja za akacijev med
leta 2003 - srebrna medalja za akacijev med
leta 2004 - srebrna medalja za akacijev med
leta 2005 - zlata medalja za akacijev med,
leta 2006 - zlata plaketa za akacijev med in bronasta plaketa za gozdni med ter seveda že prej omenjena zlata diploma in priznanje za akacijev med na mednarodnem ocenjevanju.

Lani ste pridobili tudi Certifikat o nacionalni poklicni kvalifikaciji in s tem potrdilo, da ste usposobljeni za čebelarja. Kaj pomeni ta certifikat in kako ste si ga pridobili?

Certifikat pomeni priznanje in usposobljenost čebelarja, ker brez tega ne moreš opravljati čebelarstva dejavnosti in pridelanega medu tudi ne tržiti. Izpit za certifikat in seminarje za pripravo na opravljanje izpita, ki jih je izvajala Srednja kmetijska šola Rakičan, sem opravil 6. maja 2005. Izpit je zajemal tehnološko čebelarjenje, trženje v čebelarstvu, preventive in zatiranje bolezni pri čebelah, metode zatiranja varoje v čebelji družini, varstvo čebel in formiranje novih čebeljih družin, znanja o higieni živil in osebni higieni, pravne podlage in zakonodajo. Vsako leto pa tudi opravi laboratorijski pregled medu na spore povzročitelja hude gnilobe, pregled čebeljih mrtvic in nosemastosti ter sistematski pregled čebeljih družin. Vsi uspešno opravljeni testi in pregledi so pogoj za uspešno delo v čebelarstvu, potrebni pa so bili tudi pri opravljanju certifikata.

Za take dosežke je potrebno veliko dela in znanja. Kako dolgo se že ukvarjate s tem in kako velika je vaša čebelja družina?

S čebelarjenjem se ukvarjam od leta 1978. Začel sem z enim panjem, zdajsem sem sistem razširil in trenutno delam z 28 čebeljimi družinami in 7 rezervnimi družinami. Ena družina, če je dobra, zajema do 35.000 čebel, kar je seveda odvisno od moči čebelje družine in tudi od velikosti panja. Moj pašni okoliš zajema okolič Grada. Največ pridelam akacijevga medu, pa tudi gozdnega in cvetličnega. Ob dobri letini pridelam čez 1000 litrov medu, ob slabši letini pa nekoliko manj. Od leta 2002 ima moj med zaščitno blagovno znamko z oznako »Slovenski med kontrolirane kakovosti«, uporabljam pa tudi svoje nalepke pristnega domačega goriškega medu.

S svojimi čebelami delate na območju Krajinskega parka Goričko. Kakšne so prednosti tega dela v okviru parka in kaj vam ponuja?

Od ustanovitve parka sodelujem vsako leto na Jesenskem bazarju, kjer predstavim svoj med ter izdelke iz medu in voska. Vključujem se v prireditve, ki jih organizira Krajski park

Goričko. Želim pa si seveda še več sodelovanja zaradi svoje prezentacije, prikaza pridelave medu in izdelkov ter seveda tudi trženja svojih izdelkov.

Ali rek »Kdor zna s čebelami ravnati, ni treba se pika mu bati.« drži za Vas? Ste že kdaj dobili kakšen čebelji pik? Kakšna je oprema čebelarja?

Točno tako. Píkov sem sicer dobil že veliko, ker sem bil »priden« (smeh). Čebela piče, če je ogrožena, če jo stisneš in se brani. Hvala bogu nisem alergičen na pike in se jih tudi ne bojim. Menim, da so piki zdravju koristni. Opremo čebelar rabi, kadar intenzivno dela okrog panjev, pri točenju medu in večjih pregledih. Ta oprema zajema zaščitno mrežo na glavi, kombinizon in rokavice.

Veliko smo že slišali o zdravilnih učinkih medu, predvsem pa o njegovi sladkosti. Kakšne učinke ima med in za kaj vse ga Vi priporočate, predvsem pa kateri med?

Medi so vsi priporočljivi, več vrst jih je, na več stvari se nanašajo. Najbolj med uporabljamo za splošno preventivo, ker ohranja telesno odpornost in vzdržljivost. Med dobro vpliva na imunski sistem, prebavo, proti stresu, umirja, je dober za miren spanec in na splošno vpliva na dobro zdravje. Gozdni med ima največ kakovosti v sebi in daje največ odpornosti človeku. Dober je za živčni sistem, proti gripi in povečuje odpornost. Med je poživilo in hrana. Moramo ga jemati kot zdravilo, ker je težka hrana, zato ga jemljemo v omejenih količinah. Največkrat ga damo v čaj, ki ne sme biti vroč (do 40°C), lahko ga namažemo na kruh, kot dodatek k pecivu, piškotom, medenjacom in drugi hrani, veliko se uporablja tudi v medicini, pri kremah ipd.

G. Alojzu se zahvaljujem za pogovor, želim pa mu seveda veliko priidnih čebel, dobre ga medu in še veliko priznanj.

Daniela KRPIČ

POGOVOR Z MAGISTRO EKONOMSKIH ZNANOSTI

V prejšnjih številkah našega glasila smo pisali že o zlatih maturantkah, na katere smo ponosni. Vse več je tudi mladih iz naše občine, ki študirajo in dosegajo visoke ter lepe rezultate. Vzpodbudni so tudi podatki popisa leta 2002 o izobrazbi naših občanov, po katerih je bilo takrat 21 občanov z višjo in 19 z visoko dodiplomsko izobrazbo. Le-ti so se v letih po popisu gotovo dvignili in danes kažejo na več visoko izobraženih občanov. Vsekakor pa je do sedaj prazen seznam z visoko podiplomsko izobrazbo zapolnila naša občanka, ga. Anamarija Krpič Andrejek od Grada 75, ki je v petek, 1. decembra 2006, na slavnostni prireditvi na Ekonomski fakulteti v Ljubljani prejela priznanje za pridobitev naslova magistra ekonomskih znanosti. Ker je v času od ustanovitve Občine Grad pa do zdaj edina, ki je dosegla tako visoko izobrazbo, smo jo povprašali, kakšni so njeni občutki ob tem velikem uspehu in kako gleda na možnost zaposlovanja visoko izobraženih mladih ljudi.

Anamarija, najprej iskrene čestitke ob tem dosežku. V petek si slavnostno prejela diplomu podiplomskega študija Ekonomske fakultete Univerze v Ljubljani z nazivom magistra znanosti na področju mednarodne ekonomije. Kakšni so tvoji občutki sedaj, ko držiš v rokah svoj največji uspeh?

Moji občutki so nepopisni. Sreča in zadovoljstvo, ki sem ju začutila ob prejemu diplome, sta odtehtala ves trud, postrtovalnost, odrekani in vloženi čas, ki so me vodili do tega uspeha.

Za tabo je veliko let šolanja in pridobivanja znanja. Nam lahko na kratko opišeš svojo pot od osnovne šole naprej?

Po osnovni šoli sem se vpisala na Gimnazijo Murska Sobota in jo zaključila z odliko. Po gimnaziji se je moja študijska pot nadaljevala na Ekonomsko-poslovni fakulteti v Mariboru, smer Mednarodna trgovina. Po petih letih sem uspešno zagovarjala diplomu z naslovom Analiza gospodarskega sodelovanja Pomurja s sosednjimi državami (Avstrijo, Madžarsko, Hrvaško). Po končanem študiju sem bila dve leti zaposlena, ko sem ugotovila, da se moja pot pridobivanja znanja še ni končala, kajti pojavljala se je želja po nadaljnjem šolanju. Tako sem se leta 2001 vpisala na podiplomski študij na Ekonomski fakulteti v Ljubljani, smer Mednarodna ekonomija. Podiplomski študij sem

zaključila z zagovorom magistrskega dela z naslovom Učinkovitost strukturnih instrumentov za regionalni razvoj Slovenije.

Magistrsko delo si uspešno zagovarjala že 19. maja 2006. Kaj je zajemalo to delo?

Pri vpisu na podiplomski študij sem izbrala smer Mednarodna ekonomija, kajti Slovenija se je ravno takrat pripravljala na polnopravno vključitev v EU. Izbrala sem tudi aktualno temo, in sicer Učinkovitost strukturnih instrumentov za regionalni razvoj Slovenije, kajti EU nudi veliko finančnih sredstev, ki jih lahko Slovenija pridobi le s pravilno in strokovno pripravljenimi projekti in tako vpliva na svoj regionalni razvoj. Prikazala sem analizo, kako uspešna je Slovenija pri pridobivanju teh sredstev, kaj so glavne pomanjkljivosti pri samem pridobivanju sredstev, kako je Slovenija na splošno uspešna in seveda, kje se pojavljajo problemi za učinkovito črpanje sredstev.

Po študiju si nekaj časa bila zaposlena in tudi kasneje si iskala zaposlitev v Pomurju. Kakšne so tvoje izkušnje pri delodajalcih kot začetrnice z visoko izobrazbo?

Napisala sem veliko prošelj, ki pa so ponavadi naleteli na gluha ušesa. Na žalost v Pomurju nisem dobila ustrezne zaposlitve, kajti še vedno je prisotna bojazn po mladih, ambicioznih in uspeha željnih ljudeh, ki bi izpodrinili morda že nekoliko preveč »izkušene« ljudi.

Sedaj si zaposlena v podjetju Strabag v Ljubljani. Kako si prišla do te zaposlitve in kakšne so možnosti zaposlitve v centru Slovenije? Kakšno je delo in življenje nasploh v Ljubljani?

Trenutno mi kruh daje podjetje Strabag d.o.o. To je avstrijsko gradbeno podjetje, s hčrinskim podjetjem v Sloveniji. Moja prošnja za delo je prišla v roke ljudem, ki hočejo imeti v svoji sredini mlade in nadobudne sodelavce, in tako so me sprejeli v svoj tim. Delati je potrebno s polno paro, lahko rečem celo garaško in uspehi so zato neizbežni. Začela sem skoraj kot pripravnica, vendar sem že po nekaj mesecih trdega dela napredovala in postala vodja oddelka.

Torej velja trditev, da mlada izobražena delovna sila »beži« iz Pomurja. Kje vidiš ti vzrok za ta beg mladih v Ljubljano in ostale večje centre v Sloveniji?

Mladi, ki hočejo zaposlitev in hočejo unovčiti svoje znanje, se borijo, da bi dobili zaposlitev v Pomurju. Tudi jaz sem si želela zaposlitve v domači regiji, ampak še vedno je prisoten, kot sem že prej omenila, strah pred mlado in izobraženo delovno silo. Mladi ponavadi ne dobimo priložnosti, da bi svoje znanje ponudili domači regiji, zato ga unovčimo tam, kjer nam ponudijo priložnost in kjer naše sposobnosti in znanje nekaj štejejo.

Glede na to, da si ustvarjaš kariero in življenje v Ljubljani, kakšna je tvoja vez z domačo vasjo?

Tudi moj mož prihaja iz Prekmurja, iz Martinja. Oba sva dobila redno zaposlitev v Ljubljani. V domače kraje se vračava redno, saj obiskujeva domače in sorodnike ter se udeležujeva raznih prireditev. Za nas Prekmurce je značilno, da vedno obstaja vez z domačim krajem in se vedno znova radi vračamo domov.

Torej ljubezen do rodne vasi ostaja, kjerkoli že človek živi in dela. Morda na koncu še kakšno sporočilo za naše bralce?

Vsak človek naj išče srečo in osebno zadovoljstvo, postavi naj si cilje in jih uresničuje ter se zaveda, da je veliko poti, po katerih se da priti do teh ciljev.

Ker se približujejo najlepši prazniki, mi dovolite še, da vsem bralcem občinskega glasila zaželim veliko sreče, zdravja in lepih trenutkov v krogu najdražjih. Mirne in blagoslovljene božične praznike ter uspešen skok v novo leto.

Mag. Anamarija Krpič Andrejek se zahvaljujem za pogovor in ji želim veliko uspehov in sreče tako na poklicnem kot osebnem področju.

Daniela KRPIČ

GRUŠKA & DŽABUKA

Ob takem naslovu boste mogoče pomislili, da boste v tem članku zvedeli kaj več o hruškah in jabolkih – napajno.

Da je naša občina turistično zanimiva, pojejo že vsi ptički od blizu in od daleč. Veliko število gostov pri nas občuduje naravne in kulturne danosti in na žalost so bile do pred kratkim nočitvene kapacitete v naši Občini zelo majhne. In to nišo sta odkrila Karel in Edita Časar, ki sta na »Železnovi« domačiji v Kruplivniku odprla prenočišča APP z domačim naslovom Gruška & Džabuka (Hruška in jabolko).

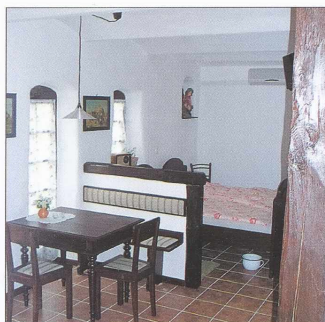
TURISTIČNA PONUDBA
V OBČINI GRAD

Turizem se je tudi pri nas v zadnjih letih zelo razmahnil in ponudba je tukaj res zelo pestra. Goričko obiskovalcem ponuja zelene griče, gozdove, polne gob in drugih gozdnih sadežev, razgledne točke in slemenca, po katerih vodijo sprehajalne in kolesarske poti ter številne kulturno-zgodovinske spomenike, ki si jih obiskovalci lahko. In ker je dandanes vse več gostov, ki pridejo v te kraje na krajši ali daljši oddih, da se naužijejo miru, svežega zraka in pristne goričke kulinarike, je zelo pomembno, da jim znamo ponuditi tudi kaj več. K temu pa vsekakor sodi tudi možnost prenočitve, dobra gostinska ponudba in različne dodatne aktivnosti (sprehodi, kolesarjenje, jahanje, tenis in še kaj).

Nekaj od tega v naši Občini vsekakor že imamo in znamo ponuditi gostom, ki pridejo v naše kraje. Zato smo se odločili, da v občinskem glasilu predstavimo ponudbo, ki čaka vsakega gosta, ki pride k nam na oddih.

Kot prvega ponudnika iz naše občine vam predstavljamo Apartmaje Gruška & Džabuka. V naslednjih številkah pa boste spoznali še ostale ponudnike v naši Občini.

Danijela KRPIČ

Pristna domača oprema apartmajev »Gruška & Džabuka«

Glavni iniciator celega projekta je bil Karli, ki je z lastnimi idejami in s pomočjo družine, prijateljev in znancev na 100 let stari prekmurski domačiji uredil in opremil 2 apartmaja v prečudovitem domačem kmečkem stilu. Glavni moto samega projekta je bil uporabiti naravne materiale. Velika večina sredstev je bila lastnih, občina Grad pa je prispevala nekaj sredstev po ležišču.

Apartmaja, eden s tremi ležišči, drugi s štirimi, sta stilsko opremljena iz naravnih materialov, imata spalno - dnevni prostor z opremljeno kuhinjo, sta klimatizirana, opremljena s televizijo in pogled z okna pred nami pričara čudovite goričke travnike in njive. Poskrbeli so tudi za promocijo apartmajev z brošurami, internetom in apartmajem nadeli simpatično domače ime »Gruška in Džabuka«. Zraven prenočišč nudijo še domača jabolka, sokove, žganja, likerje, vino in seveda neokrnjeno naravo, polno ptičjeje petja in gob.

Poskrbljeno je tudi za tiste bolj ak-

tivne, saj se jim ponuja možnost jahanja in kolesarjenja.

Uradna otvoritev apartmajev je bila poleti 2005, zanimivo pa je, da so imeli prve goste že pred samo uradno otvoritvijo prenočišč.

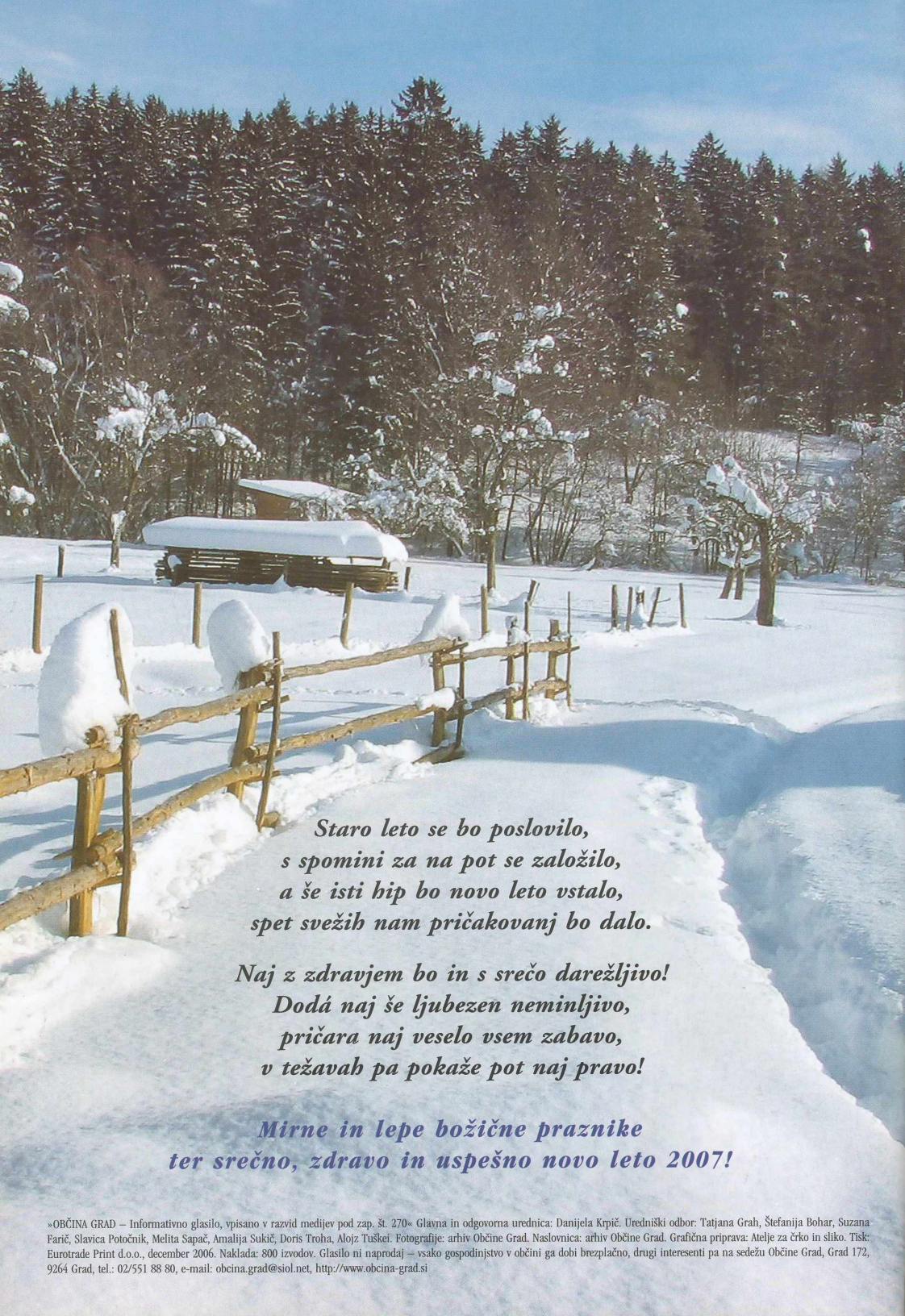
Povpraševanje po prenočiščih narašča, ob vikendih so vedno polni. Lahko se pohvalijo z domačimi in tujimi gosti (Francozi, Nemci, Avstrijci, Španci...), ki so navdušeni nad pristno prekmursko domačnostjo. Veliko gostov jim prinese t.i. »od ust do ust« reklama, in ponavadi se ti gostje tudi ponovno vračajo.

Mladi par se ne boji prihodnosti, kajti načrtujeta razširitev prenočitvenih kapacitet. Vsem, ki bi jima pa mogoče sledili v tej smeri, pa svetujemo, naj se poslužujejo naravnih materialov, kajti gostje bežijo iz mesta na podeželje, da bi vsaj za kratek čas spet vstopili v stik z naravo.

»Gruški in džabuki« je to zagotovo uspelo!

Doris TROHA

*Staro leto se bo poslovilo,
s spomini za na pot se založilo,
a še isti hip bo novo leto vstalo,
spet svežih nam pričakovanj bo dalo.*

*Naj z zdravjem bo in s srečo darežljivo!
Dodá naj še ljubezen neminljivo,
pričara naj veselo vsem zabavo,
v težavah pa pokaže pot naj pravo!*

*Mirne in lepe božične praznike
ter srečno, zdravo in uspešno novo leto 2007!*